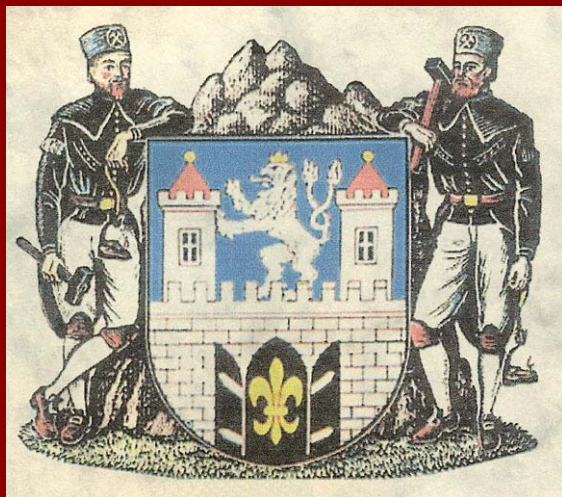

Hornický spolek ve Stříbře

Královská dědičná štola Prokop a **hornický skanzen v letech** **2004 – 2008**

Karel Neuberger

Pojednání o dolování olověných rud ve Stříbře

se jako v jedné ze zpráv pojednává v Kronice České od kronikáře Václava Hájka z Libočan .

Další zpráva citovaná Juritschem z Erbenových „ Regesta diplom. Et epistol. Jednou z prvních zpráv o založení města Stříbra v roce 1113 nás seznamuje Bohem. Et Morav. I. 168, č. 376 „ se týká založení farního kostela ve Stříbře, zasvěceného sv. Marii, věvodkyní Elisabethou, manželkou císaře Friedricha I. v roce 1183 a věnovaného řádu Johanitů.

Poslední citací je Kniha „ Umrise einer Geschichte der böhmischen Bergwerke „ v roce 1837 , která uvádí listinu z roku 1183.

Jedná se vlastně o listinné falzum ze 13. století a kníže Bedřich v ní v roce 1183 potvrzuje, že jeho manželka, Alžběta Uherská daruje johanitům faru Sv. Marie ve Stříbře. V latinském textu tato pasáž zní : „parochia Ste Mariae ad argentaria „. Pojem „Argentaria „ ve volném překladu „Stříbrnice“, budeme-li jej akceptovat jako název sídliště, byl původně zřejmě používán pro označení kutiště či hornické osady, které byly v těchto dobách zakládány přímo v dobývacím prostoru vlastního ložiska. Pro existenci této hornické osady svědčí mimo jiné i velmi staré důlní práce ve skalním podloží v prostoru dnešního historického městského jádra.

Totožnost latinského „Argentaria“ s dnešním Stříbrem potvrzují další písemné dokumenty z druhé poloviny 12. století a z roku 1231 v nichž město je nazýváno „Argentaria super Mzea „. Což lze dnes volně přeložit jako „Dobré Stříbro na Mži“. Listina je dnes uchovaná v La Valletě na ostrově Malta v archivu johanitů.

Pokud i jen některé z těchto zpráv, by bylo možno považovat za věrohodné, patřil by stříbrský rudní revír v českých zemích zřejmě k nejstarším, historicky doloženým těžebním oblastem.

Vždyť i nejstarší dokumentované zprávy jsou z roku 1183 a 1186 a jsou starší než zprávy o dolování v Krušných horách a v Sasku.

Weizsäcker v „Geschichte des Bergbaues in den Sudetenländern „ z roku 1928 připomíná, že listina uváděná Dobnerem, pokud by skutečně existovala, by reprezentovala nejstarší výkup pozemků k horním účelům v Čechách. Zajímavé je, že tyto nezaručené zprávy hovoří o stříbrných dolech, zatím co zprávy pozdější uvádí pouze doly na olovo, při čemž stříbro je vedlejším produktem malého významu.

Další zprávy o historii města, tak i zdejších dolů na olovo jsou až z 15. století. Jejich věrohodnost je nepochybná a představují tak skutečně první historické doklady, podle nichž je možno klást počátek stříbrského dolování na přelom 14. a 15. století. F.A: Schmidt (1833) uvádí listinu krále Václava IV. z roku 1410 Z této listiny se dá usuzovat, že zde již dříve musela být nějaká nákladnictva a tedy i doly.

Další písemné zprávy o hornické činnosti pochází z roku 1362 – 1408 ze stříbrských městských knih vedených z kompetence městského soudu. V jedné z písemných zpráv pocházející z druhé městské knihy z roku 1392 se mluví o konkrétním pronájmu hutí stříbrským měšťanům do držení a užívání.

Začátkem 15. století těžba sotva stačila stoupající poptávce po olovu, vyvolané rozvojem střelných zbraní v době předcházející husitské revoluci. Stříbrskému olovu se naskýtala již v době předhusitské volná cesta do Kutné Hory. Olovo bylo hlavní přísadou nutnou při hutnění stříbra. Při jeho poměrném nedostatku se není co divit, že o stříbrské olovo měli zájem horní podnikatelé kutnohorští a zejména sám královský mincmistr.

Roku 1454 panovník Ladislav Pohrobek potvrdil stříbrským měšťanům všechna privilegia.

Ke konci 15. století nejsou zachyceny již o stříbrském dolování žádné zprávy i když je nepochybné, že provoz dolů neustává, naopak se podstatně rozvíjí, neboť v 16. století dosahuje značného významu, což se projevuje i na množství zachovalých zpráv.

Z doby na počátku 16. století se zachovalo 8 knih „ Register na příjem a vydání peněz hor olověných u města Stříbra „ z let 1501 – 1524. Tato registra obsahují vedle významného dokumentu právního „ Řádu jakým se propůjčky na horách olověných Královské milosti u města Stříbra dávají „z 23.5.1513 i cenné obchodní údaje o obchodním spojení stříbrských nákladníků s Kutnou Horou, kam bylo jenom za jediný rok 1524 dodáno kolem 10 tun olova a přes pět tun olověných rud.

Velmi důležitým dokladem je určení pravděpodobného začátku ražení dědičné štoly na Ronsperku, pozdější Královské dědičné štoly Prokop. Jedna z propůjček určuje datum zahájení prací na dědičné štole 27.9.1513.

Vydání samostatného horního pořádku, jako důsledek rozvoje hornických prací, vneslo pořádek také do udělování propůjček, dosud libovolně prováděných perkmistrem a městskou radou, i do odvádění desátku.

V polovině 16. století se silně zajímá o stříbrské doly král Ferdinand I. v souvislosti s dodávkami olova do Kutné Hory. Dodávky olova dosud byly nepravidelné a nekryly veškerou potřebu království. Byl to důsledek nesystematické těžby malých nákladnictev, která nejen, že neměla dostatečné finanční prostředky, ale ani nebyla schopna exploatovat rudní bohatství ve větším rozsahu pro naprostý nedostatek technického vybavení a hornických zkušeností.

14.1.1555 vydal král Ferdinand I. dekret, kterým povoluje obnovu dolů. Dědičná štola je ražena po důležité žíle a podchází všechny opuštěné doly. Sledováním hlavní žíly se zaručuje úspěšnost a výnosnost důlních prací. Zájem královské komory na dobývání olověných rud ve Stříbře se projevuje i u dalších podnikatelů. V roce 1558 povoluje král Ferdinand I. hraběti Šlikovi volný prodej vytěžených olověných rud a na dvacet let jej zprošťuje povinnosti odvádět desátek.

V archivních pramenech následuje mezera zabírající cca 150 let (1565 – 1700). Pouze z údajů o historii města lze usuzovat o rozvoji hornických prací až do období Bílé hory, resp. třicetileté války. Válečná léta dolehla na město Stříbro obzvláště těžce.

Teprve na sklonku 17. století se opět začalo s rekonstrukcí opuštěných a zničených dolů.

Po dlouhé době úpadku dolů opět ožívá hornická činnost. První znovu otevřený důl je Reiche Seegen Gottes v roce 1696, následuje v roce 1700 Fundschacht Allerheiligen. V roce 1717 vydává úřad nejvyššího mincmistra nařízení, kterým se otvírkové práce ve stříbrském rudním revíru podřizují hornímu úřadu slavkovskému. Potvrzuje se, že na vrchu Ronsperku se pracuje na otevření nové šachty a na čištění zabořené hluboké štoly. Je celkem pochopitelné, že zkoušky rud ve Stříbře ukázaly nejlepší výsledky, v Jáchymově nejslabší výsledky, ve Slavkově byl zjištěn průměr. Rychlý vývoj událostí vyvolal stavbu nové huti, která byla dokončena v září 1720. Bylo provedeno zkušební tavení a výsledkem zkoušek byl stanoven průměrný obsah dobývaných stříbrných rud ve Stříbře a to 1 000g/t, a přes 30 % olova. V roce 1730 se opět oživuje hornický provoz na místních dolech.

Stoupá počet propůjček, zvláště na kopci Ronšperku na žíle Reiche Seegen Gottes. Podle zprávy z roku 1770 je možno konstatovat, že práce se koncentrují na královskou dědičnou štolu Prokop a doly Jan Baptista a Reiche Seegen Gottes. Tato koncentrace je důsledkem úložních poměrů tehdy známých rudních žil. Podle směrné otvírky, která představuje 1 000 m, patří totiž žíla Reichen Seegen Gottes k nejdelším souvislým žilám celého revíru.

Ústí dědičné prokopské štoly, která je centrálním dílem celého revíru na kopci Ronšperku se nachází těsně na břehu řeky Mže.

V roce 1801 je ve Stříbře zřízen samostatný horní úřad, a v roce 1804 dokonce horní soud pro kraj Plzeňský a Klatovský (Distriktuál Berg Gericht). Je to začátek největšího rozmachu a prosperity, město Stříbro bylo tehdy známé nejen v odborném báňském tisku a literatuře, ale drželo si i vysokou společenskou prestiž.

Prvním perkmistrem byl Antonín Alis. Prvním správcem soudu byl Jan Fakund Hald.

V osmdesátých a devadesátých létech 18. století byly doly v okolí dědičné prokopské štoly svým významem a rozsahem významnou složkou olověné základny království, což dokazuje příkaz vídeňské dvorské komory nejvyššímu mincmistrovi z 26.1.1779 v němž se nařizuje provedení zkušebních taveb . Důvodem jsou maximální potřeby olova pro vojenské účely. Těžba olova ve Stříbře byla v roce 1770 62 tun olověných rud. Těžba v roce 1778 je 123 tun. V roce 1780 je potřeba království 224 tun olověných rud i když dosavadní těžba je poloviční. Klíčovou otázkou v této době se stává dědičná prokopská štola, která slouží pro odvádění podzemních vod a dopravu těživa. Její ražbu komplikují velké přítoky vod.

Projevem těchto snah jsou otvírky dolů Langenzug v roce 1774, Nový Prokop v roce 1780 a konečně Frischglück v roce 1781. Tyto šachty se v brzké době mají stát nejvýznamnějšími doly a nositeli slávy stříbrského dolování.

Je pochopitelné, že ani úpravnické zařízení se svým dosavadním primitivním způsobem ruční úpravy, nemohla postačovat tomuto rozvoji a musela být nahrazována modernějšími. Za tímto účelem byl v roce 1783 zakoupen tzv. Koubkův mlýn a v roce 1796 přestavěn na pochverk.

Začátek 19. století je ve znamení intenzivní hornické činnosti v co nejširším měřítku. Byla úplně opuštěna tendence koncentrace na nejdůležitější šachty a štoly, která se ukázala jako jediný hospodářsky zvládnutelný postup v průběhu minulého století, ale další vývoj důlních děl se dává úplně opačným směrem. V roce 1798 se pracovalo na 19 ti samostatných dolech, mezi nimiž byly vedle rozsáhlých a výnosných pracovišť i pracoviště, jak rozsahem tak i objemem těžby, pokud vůbec nějaká byla, bezvýznamná a nepatrná. V letech 1783 až 1804 bylo dle zprávy od Schmidta pouze v katastru města Stříbra zničeno 3,6 ha luk neustále rostoucími haldami. Značně také stoupl v této době význam havířstva, které tvořilo podstatnou část obyvatel města Stříbra, což bylo podtrženo v roce 1806 povolením zvláštní havířské uniformy a udělením práva používat havířskou korouhev. Mezníkem v tomto vývoji je rok 1809, kdy rakouské mocnářství ztrácí po bitvě u Wagramu ve prospěch Francie mezi jinými zeměmi i Korutany s největšími olověnými doly ve Villachu a je nuceno krýt zvýšenou potřebu olova, jako důležitého válečného materiálu, z dolů v Českých zemích, především ze Stříbra. Tento fakt se projevil příkazem zvýšit produkci na nejvyšší míru, je požadováno 1 000 centýrů měsíčně, které musí být ihned disponovány do Jáchymova k tavení. Ke splnění tohoto příkazu musí krajský úřad v Plzni zajistit potřebné množství dopravních prostředků i z ostatních českých dolů. Z celých Čech je do Stříbra staženo asi 500 horníků.

V roce 1820 byla dokončena stavba kanálu, započatá v roce 1797. Tento kanál, v podstatě umělé rameno řeky Mže přiváděl vodu z této řeky blíže k dolům, situovaným na úpatí vrchu Ronšperka. Tyto přivedené vody sloužily k pohonu těžních a čerpacích zařízení na komplexu královské dědičné štoly Prokop. 60 m od ústí štoly byla vyražena v pevné hornině komora ve které bylo instalováno žentourové kolo o průměru cca 6 m. K Žentourové jámě (jámě Brokárna) byla vyražena sledná chodba (Kunstrecke), ve které bylo umístěno soutyčí dlouhé 310 m. Pomocí tohoto soutyčí bylo možno začít těžit i hluboké obzory až do hloubky 150 m pod úroveň dědičné štoly. Takto levně získaná energie dala předpoklady k pokračování porubových prací pod úrovní hladiny řeky Mže, k vyrubání rudních poloh pravděpodobně do hloubek kolem 100 – 150 m. Vodním kolem produkovaný výkon 40 KS byl však využit jen na 5%. Tato stavba nebyla jediná tohoto druhu, i jiné doly situované v bezprostřední blízkosti řeky si opatřovaly pohonnou energii obdobným způsobem a využívaly spádu řeky.

Zachycené údaje z této doby hovoří, že v roce 1821 pracovalo na dolech celkem 332 horníků při produkci 10 955 centýřů olověné rudy, v roce 1835 pracovalo na stříbrských dolech 443 horníků při produkci 16 298 centýřů olověné rudy a konečně v roce 1836 pracovalo ve Stříbře 472 horníků při nejvyšší produkci olověných rud 19 088 centýřů.

V roce 1836 byla povolena českým guberniem stavba nové huti, kterou postavil H.W. Köhler za cenu 7 464 zlatých. Shluk kolem událostí 1848 se do určité míry projevil i na stříbrském dolování a to snížením počtu zaměstnanců. Reorganizace horních úřadů se projevila k 14.3.1850, kdy byl horní soud ve Stříbře změněn na báňské hejtmanství, které bylo hned v roce 1855 přeloženo do Plzně a ve Stříbře byl ponechán pouze horní komisariát a i ten byl v roce 1857 zrušen.

1. srpna 1855 je zřízen ve Stříbře báňský komisariát, jeho činnost je ukončena v roce 1872. V rámci reorganizace rakouské státní správy po roce 1868 jsou nově organizovány i báňské úřady.

31.7.1872 začal ve Stříbře pracovat revírní báňský úřad. Prvním revírním úředníkem byl vrchní báňský komisař Auerhann.

Druhá polovina 19. století přináší opět koncentraci důlních prací na menší počet dolů. Údaj z roku 1862 hovoří již jen o 7 dolech zaměstnávajících 500 havířů. Roku 1863 rakouský báňský erár prodává královskou dědičnou štolu Prokop kvůli neshodám s ostatními těžařstvy třem těžařstvům (Johan Baptist, Reichen Seegen Gottes a Langezug-Frischglück) za cenu 16 800 rakouských zlatých. Stříbrský rudní revír je nadále silně lukrativní pro podnikavé zájemce. Během doby byla prodána řada propůjček a zahájena řada kutacích prací, jejichž výsledkem bylo v roce 1864 objevení silně stříbrnosných galenitových žil mezi obcemi Kšice a Unehle. Těžařstvo Marie Pomocnice vyhloubilo jámu sv. Prokopa. Kromě naražení žíly Prokop byly práce prováděny i na dalších třech bezvýznamných nepojmenovaných žilách. V letech 1866 – 1872 bylo vytěženo cca 13 000 q rudy.

Nejrozsáhlejší těžba zde probíhala do roku 1872 při roční těžbě 3 120 kg Pb a 480 kg Ag. Žíla Prokop dosahuje mocnosti až 70 cm. Příčinou uzavření dolu byly přítoky vod do díla a doprava rud do huti v Praze nebo Příbrami.

Velké náklady si vyžádala i doprava uhlí z Heřmanovy Huti. Roku 1900 byl důl definitivně opuštěn, majitel společnost Sociétés anonymes des Mines de zinc et de plomb de Bohème předisponoval strojní zařízení do Stříbra.

V 60. a 70. létech 19. století byl provoz soustředován na stále menší počet dolů. Investiční záměry se soustředily do modernizace úpravnického a hutnického zařízení. V této době jsou v provozu jen doly Reiche Seegen Gottes, Frischglück a Langenzug. V roce 1867 je opuštěn důl Nový Prokop a v roce 1877 důl Věchův. Na všech dolech, které zůstaly v provozu byly instalovány nové moderní parní stroje, staví se nové pochverky, provádí se rozsáhlá stavba úpraven. V roce 1873 je dokončena stavba nové huti. V roce 1870 ve Stříbře pracovalo 360 horníků při produkci 17 000 centýřů olověných rud, v roce 1871 zde pracovalo 395 horníků při produkci 22 725 centýřů olověných rud, v roce 1873 zde pracovalo 410 horníků při produkci 24 124 centýřů olověných rud a konečně v roce 1877 pracovalo ve stříbrském revíru 526 horníků při produkci olověných rud 34 237 centýřů.

Velké obtíže dostavily kolem roku 1890. Příčin bylo několik : zvyšující se konkurence olova ze zámoří, stoupající produkce olova v Příbrami, nedostatek otvírek, velké náklady na odvodňování dolů a trvalý pokles cen olova jako následný důsledek přinesl opouštění dolů, nezaměstnanost. Tvrdý konkurenční boj vydržely jen doly Frischglück a Langenzug. Oba tyto doly zaměstnávaly celkem 460 zaměstnanců, těžba se držela poměrně vysoko, oba doly produkovaly ročně až 800 tun. Těžba klesala a v roce 1895 byl zastaven provoz na Dlouhém dole. Za těchto okolností byl roku 1900 uskutečněn prodej podílů Spojeného těžářstva Nového štěstí, Bohatého požehnání a Michala nově utvořené belgické společnosti Societé anonyme de zinc et plomb de Boheme se sídlem v Bruselu. Tato společnost následně zakoupila i podíly těžářstev Dlouhého dolu, Nového Prokopa, ve Kšicích i v Kladrubech. Stříbrské doly se staly objektem spekulací zahraničních akcionářů. Jedinou výjimkou byl důl Vojtěch. Poslední práce na Prokopově dědičné štole skončily roku 1905 a potom se dobývalo podle stoupání vody na stále vyšších obzorech. Ruda byla upravována v úpravně na Dolním dlouhém dole. Koncentráty se dodávaly k zhutnění do saského Freibergu. Roku 1919 byl přeložen ze Stříbra revírní báňský úřad do Plzně a roku 1920 spojen s tamním revírním báňským úřadem.

V roce 1916 přebírá důl Adalbert vojenská správa, která si sama řídí celý provoz. V roce 1916 se zde vytěžilo 2 859 tun rudnin. V roce 1916 dosáhla štola délky 310 m. V roce 1917 pokračují práce velkým tempem, vyvolaným velkou spotřebou olova pro válečné účely – přes 5 800 tun a vyrazilo se celkem 632 m chodbic. V roce 1918 vojenská správa přenechává celý revír Všem svatých společnosti „Erzbergbau A.G.“ Společnost vykazuje v tomto roce měsíční zisk 10 000 korun. V roce 1919 přenechává společnost revír společnosti „Metall und Erz“.

V roce 1922 je provoz revíru na základě špatných hospodářských výsledků úplně zastaven. Na jaře roku 1923 je opět provoz obnoven za předpokladu, že výtěžek bude alespoň krýt provozní náklady.

V tehdejší době byla hranice dobyvatelnosti dána mocností galenitu 3 cm t.zn. 218 kg PbS, nebo-li 187 kg Pb na 1 m² ložiskové plochy. Rubanina je hrubě tříděna po odstřelu na místě a jalovina je používána na zakládku. V roce 1924 se zahájily pokusné práce na dole u Kšic. V roce 1924 byly rovněž zahájeny práce na hloubení nové těžní jámy nazvané Leo. Jáma Leo dosáhla v červenci téhož roku hloubky 165 m. Byla vybavena opraveným těžním strojem, který byl demontován z jámy Göpelschacht. Těžbě sloužila též úklonná jáma pro skipovou dopravu. V letech 1925 – 1926 byla postavena nová mokrá úpravna. Počítalo se s úpravou 70-80 t rudy za 8 hodin. Použité stroje a zařízení byly v té době velmi výkonné a moderní. Důl byl napojen na tři vlastní vodní elektrárny na řece Mži o výkonu 2400 kWh/24 hod.

. V srpnu 1926 se začalo s těžbou na dole Leo. V roce 1927 těžba poklesla. Na dole Nové štěstí byla zahájena těžba v říjnu 1927. Rubanina z Nového štěstí se dopravovala do úpravny na dole Leo nákladními automobily, což zvyšovalo náklady až o 48 %. Vedení společnosti se rozhodlo spojit oba doly 1700 m dlouhou lanovou dráhou o kapacitě 20t/hod. Stavěla se od listopadu 1927 do června 1928. K jejímu dohotovení nedošlo, neboť nalezené zásoby rudy neodpovídaly nákladům na její postavení. Na dole Nové štěstí se v letech 1927-1928 celkem vytěžilo 562 t rudy, zatímco na dole Leo jen za rok 1928 10 800 t rudy. Mezitím se velmi pronikavě změnila situace na trhu, cena olova trvale klesala., pokles činil 40 – 50 %. Hlavní příčinou byla nová technologie flotační úpravy olověných rud, která umožnila zpracování obrovských rudních odvalů v zámoří. Hospodářská situace stříbrských dolů v roce 1929 nebyla příznivá.

Posledním údobím rozmachu hornictví na Stříbrsku jsou léta 1950 – 1975. Nové údobí báňského podnikání ve Stříbře nastalo po více než patnáctileté přestávce provozu. Průzkumné práce byly zahájeny 1.1.1950. V roce 1950 bylo započato se zmáháním dědičné štoly Prokop v délce 1823 m a tím začalo zatím poslední oživení bývalé slávy této významné stříbrské štoly celého rudního revíru. Předpokládané problémové zmáhání dědičné štoly Prokop bylo až k jámě Brokárna bezproblémové, problémy začaly až při zmáhání závalů za jamou směrem k jámě č. I. V těchto místech bylo nutno použít velké množství hnané výdřevy. Po vybudování trafostanice bylo dáno do provozu ponorné čerpadlo a bylo pokračováno ve zmáhání jámy a štolového patra od jámy č. I jako proti předek při zmáhání závalů Prokopské štoly.

Následně byla vyzmáhána jáma Langenzug (jáma č.I), následně vyzmáhána jáma Frischglück (jáma č.II), v červenci 1950 jáma Leo (jáma č. III). Roku 1953 bylo zahájeno zmáhání jámy Göppelschacht, která byla přejmenována na jámu Brokárna. Celkem bylo vyzmáháno u všech jam a štol 2 242 m chodeb a jam.

V roce 1951 byl u jámy č.I vystavěn závod s kanceláři, v roce 1968 byla postavena nová těžní věž šachty a závod rozšířen a zmodernizován. Kromě ražení se zmáhaly staré chodby z velké části v závalech a zpřístupňovali se čištěním od bahenním usazenin a napadávek. V roce 1953 bylo provedeno 2 130 bm chodeb, překopů a jam. Rudné doly n.p. Příbram závod Stříbro postupně od roku 1957 přebíral od Geologického průzkumu Stříbro jednotlivé lokality, tak jak byly jednotlivé lokality schopny zajistit plynulou těžbu na řadu let. Všechny však byly předány nedořešené, takže bylo nutno provádět současně s těžbou další průzkumné práce. V roce 1953 byla dokončena jáma č. I s hloubkou 340 m. V roce 1954 byla jáma Brokárna prohloubena na úroveň 182,3 m, následně až do 280 m. Původně svislá jáma přechází v hloubce 123 m v úklonnou. Bylo rozhodnuto o prohloubení ve svislici. Na všech jamách jsou raženy nedokončené překopy pro rozražení žil. Těžba na díle Brokárna probíhala až do roku 1966, kdy byl dne 28. února vytěžen poslední vůz. Od té doby slouží dědičná štola Prokop již jen jako odvodňovací dílo stávajících důlních děl, které jsou v tzv. mokré konzervaci.

Vlastní štola byla zaražena 27. září 1513 pod názvem Kašparova, posléze se jmenovala die Reichen Segen Gotes a Procoppi zeche stollen, česky Prokopská dědičná štola. V roce 14. srpna 1696 byla zaražena jáma die Reichen Segen Gottes, Kabelschacht, Göppelschacht a naposledy jáma Brokárna. V roce 8.září 1713 dochází ke spojení Prokopské štoly dolu Göppelschacht. V roce 1743 měla Prokopská štola již délku 2,5 km, propojila všechna hlavní díla na rudních žilách (Bohaté požehnání, Ležatý odžilek, směrem k jáme č.I (Langenzug), přes jámy Větrací, Nálezna, k jámě č.II (Frischglück) a dále směrem k Jirné.

Byla druhou nejbohatší a nejdéle těženou žílu v Centrálním revíru, představuje žíla Bohaté požehnání (Reiche seegen Gottes Gang). Žíla Bohaté požehnání měla směrnou délku 1 100 m. Protože hluboká královská dědičná štola Svatého Prokopa i žíla Bohaté požehnání patří k ose dobývání rud pod kopcem Ronšperk, maličko se o ní zmíníme. Ústí této štoly je situováno na pravém břehu Mže poblíž Červené lávky. Část štoly je dnes součástí hornického skanzenu. Je ražena v pevné hornině(břidlice a fylity).

Na žíle Bohaté požehnání býval situován dříve důl zvaný **Žentourová šachta (Göppelschacht)**, později přezmáhaný a přejmenovaný na **důl Brokárna** a novodobě na **jámu číslo IV**. Důl Brokárna nesl název podle nedaleké továrny na výrobu broků. Jáma Brokárna je tedy situována na žíle Bohaté požehnání (Reiche seegen Gottes). Bývala osazena těžním strojem s koňským pohonem, tedy klasickým žentourem (Göppel), odtud název Göppelschacht, ale lidově se jí říkalo Gabel nebo Kabel.

*Pro čerpání důlních vod sloužilo pístové čerpací zařízení s vodním pohonem. Pohonnou sílu sem přenášelo mihadlo od Kaupkova mlýna. 55 metrů severně od této jámy míval důl k dispozici další jámu, výhradně pro fárání havířů (**Tretraschacht**). V ní byl zřejmě instalován parní stoupací stroj a lezné oddělení. Jáma Göppelschacht byla spojena překopem s hlubokou královskou dědičnou štolou Svatého Prokopa.*

Jáma Prokop ve Kšicích byla prohloubena do hloubky 270 m, následně byly vyzmáhány stará patra a provedena ražba 7. patra a 8. patra. Z důvodu soustředění těžebních prací na hlavní lokality a to Dlouhou žílu ve Stríbrě a důl Vojtěch v Milíkově, byl důl opuštěn.

Na lokalitě Jirná byly průzkumné práce zahájeny v roce 1958 a ukončeny v roce 1960 průzkumnou jamou hlubokou 45 m. Průzkumem byly sledovány žíly Anna a Ondřej, pro nebilanční zrudnění bylo ložisko opuštěno.

Na lokalitě Milíkov se začalo se zmáháním štoly Vojtěch a prohloubením jámy Vojtěch na 250 m. Ložisko je budované žíly Vojtěch a Josef.

7. patro jámy č. I bylo propojeno s revírem jámy č. II. a jámy č. III. Jáma č. III byla vyhloubena do 357 m, poslední vůz byl vytěžen 31.10.1974. Jáma Brokárna uzavřena v roce 1966 .

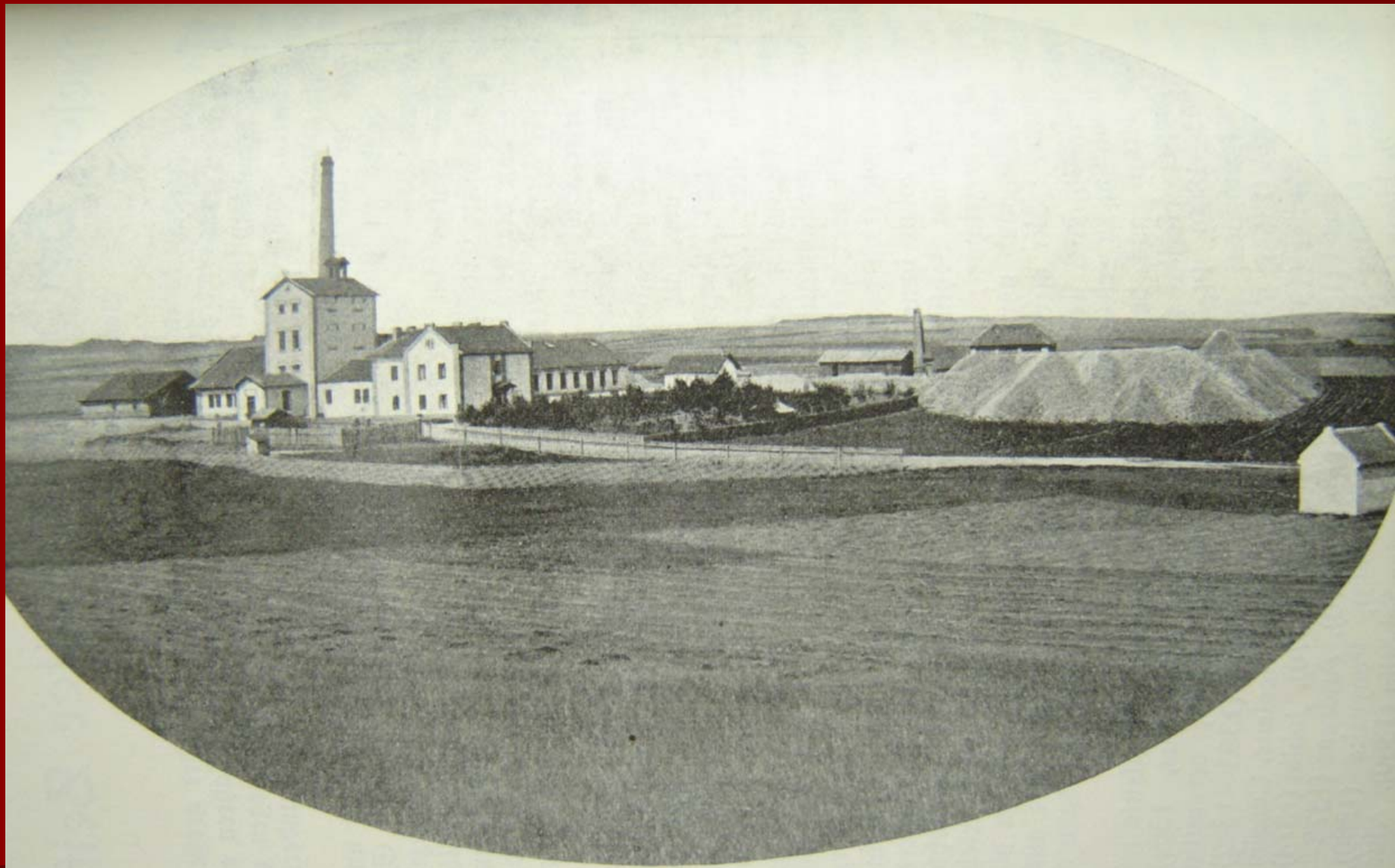
Poslední vůz z jámy č. I byl vytěžen v roce 22.12. 1974. Následné likvidační práce na jámě č. I a Dlouhé žíle probíhaly po celý následující rok 1975. Tím skončila velmi rozsáhlá těžba olověných rud. Následně se uskutečnilo i využití odvalů na zbylé suroviny.

Stříbrský rudní revír (distrikt) byl rozdělen na několik zón. Hlavním ložiskem byl Centrální revír, Jirenský revír, Petrský revír, Kšický revír, Kladrubský revír, revír Všech svatých, Čerňovický revír. Všechny revíry lze jednoznačně přiřadit do oblasti vlivu jedné zóny, jsou charakteristické menším počtem žil a zákonitými směry rudních struktur..

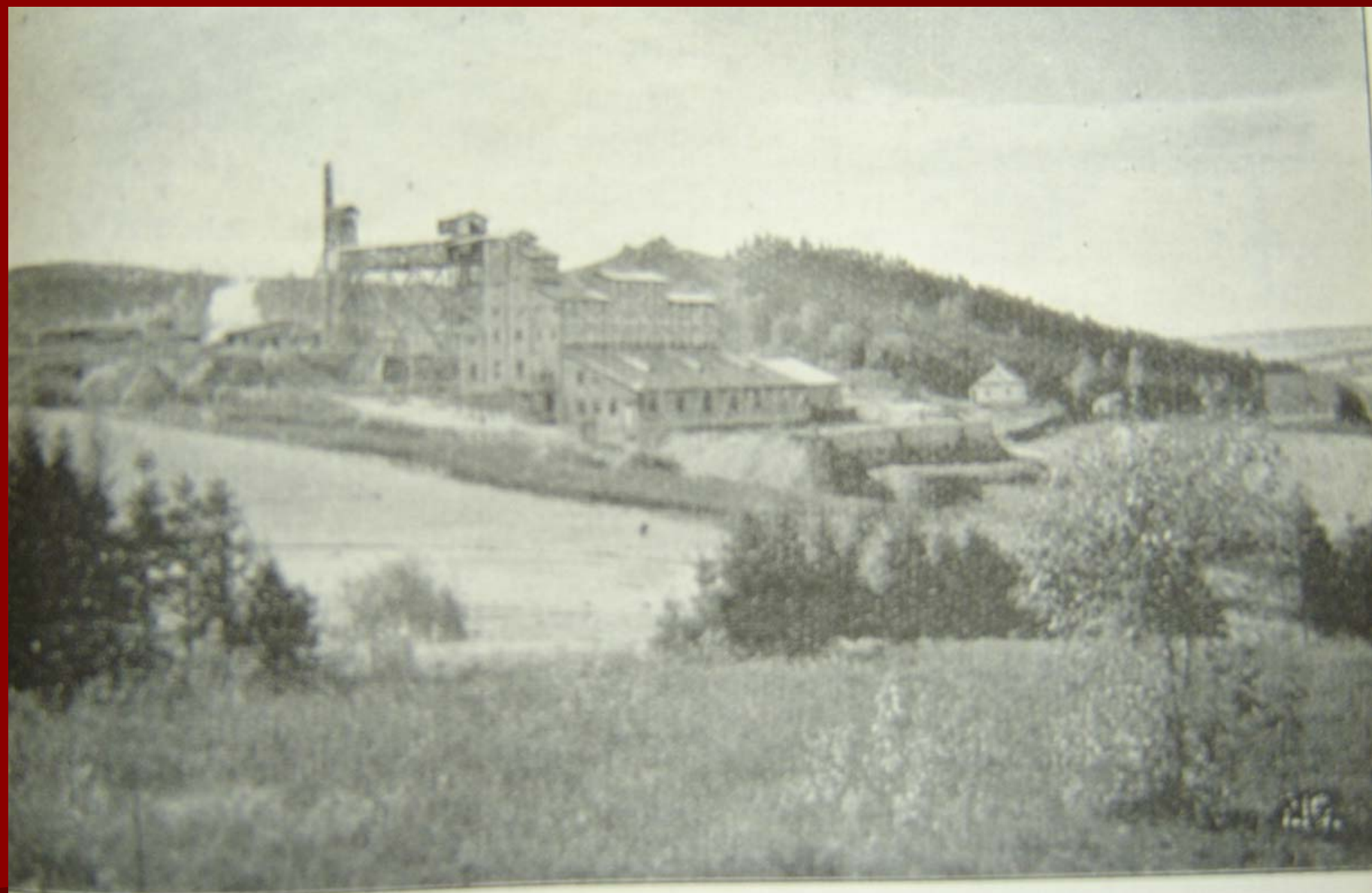

9 4:23PM

46. Rischeus bei Mies, ehemaliges Bergwerk (Prokop Abell-Schacht, um 1880).

47. Mies, Leoschacht am Ronsberg (1925 geteuf).

Ústí štoly
UNTERLANGENZUNG

Ústí štol
UNTERLANGENZUNG

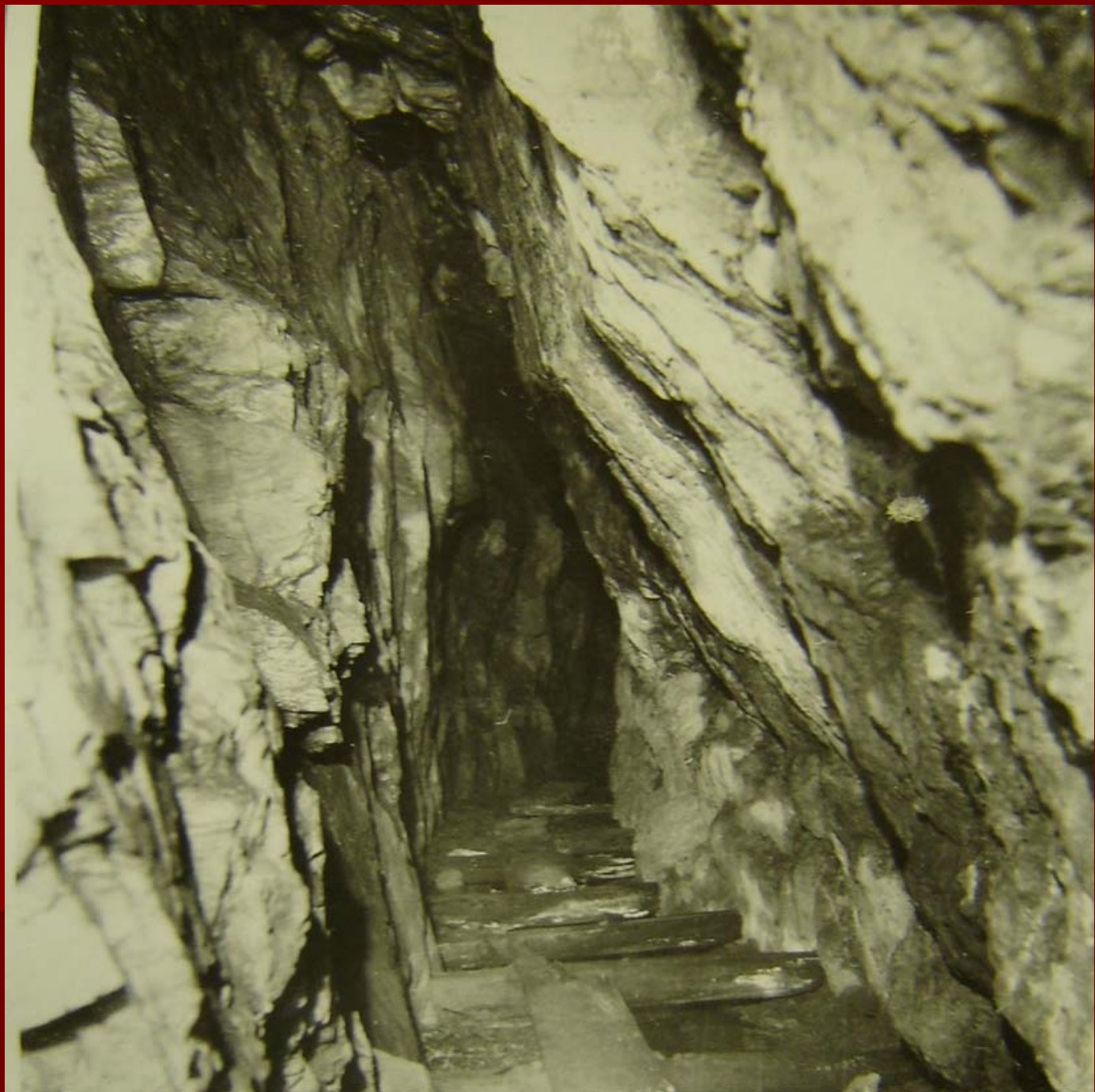
Provozní objekty u ústí
dědičné štoly PROKOP

Dědičná štola PROKOP

Dědičná štola PROKOP

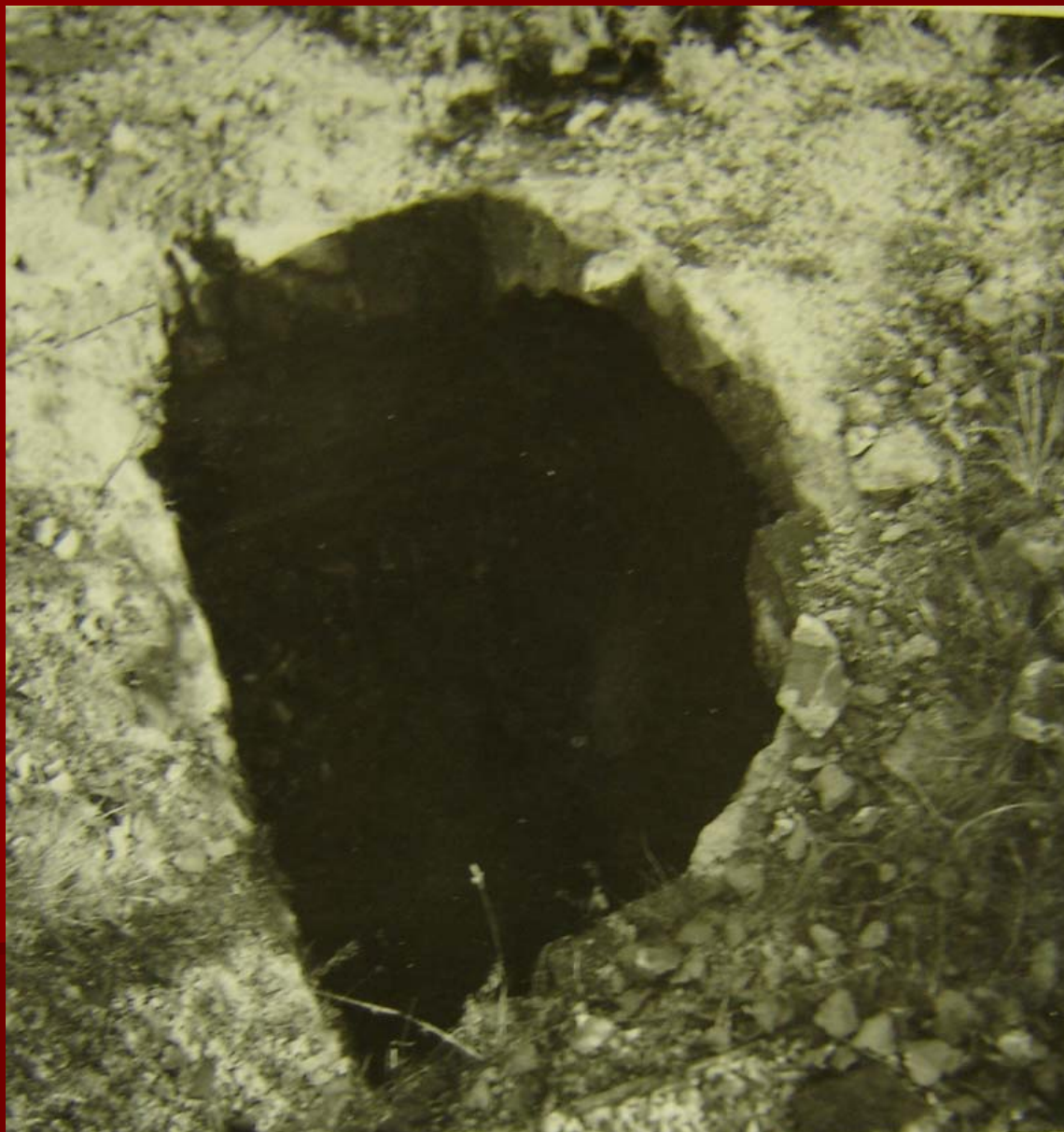
Odvodňovací příkop dědičné štoly PROKOP

Odvaly bývalé šachty „GÖPPELSCHACHT“

Částečně klenutá ohlubeň dolu FRISCHGLÜCK v Sytně

Zbytky objektů na
povrchu dolu
FRISCHGLÜCK v Sytně

Odvaly jižně od jámy
FRISCHGLÜCK v Sytně

Ohlubeň jámy LANGENZUG
v Sytně

Jáma LEO ve Svinné

Odvaly na dole
LANGENZUG v Sytně

Pomocná šachtice a
odval na dole
LANGENZUG v Sytně

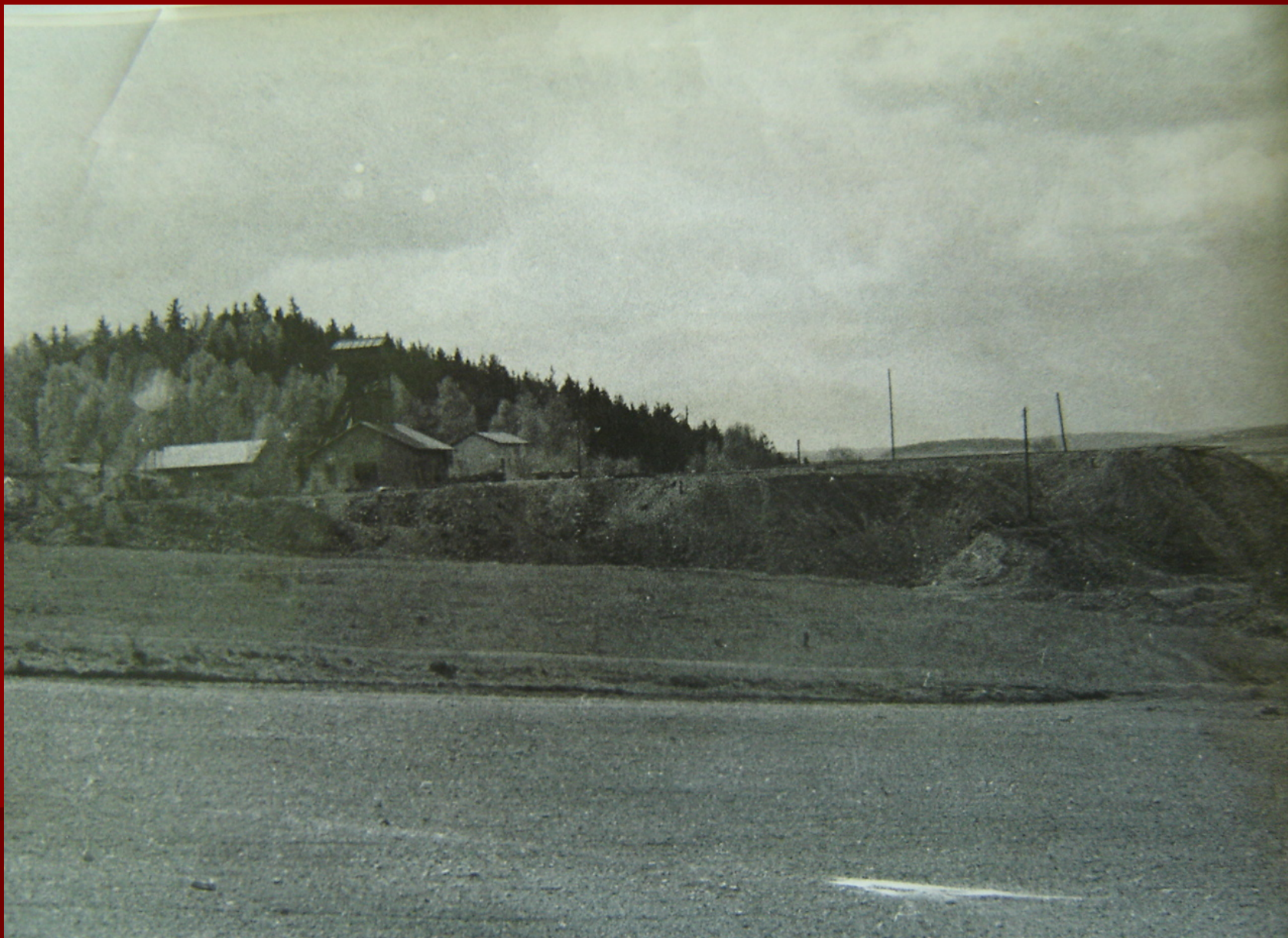
Zbytky strojovny na dole LEO ve
Svinné

Bývalá transformátorovna
dolu LEO ve Svinné

Pohled na těžní věž jámy III (LEO)

Pohled na portál štoly Prokop

Pohled na starou hornickou lávku

Pohled objekty fabriky Brokárna, před rokem 1945

Pohled od Stříbra na kladrubský kopec

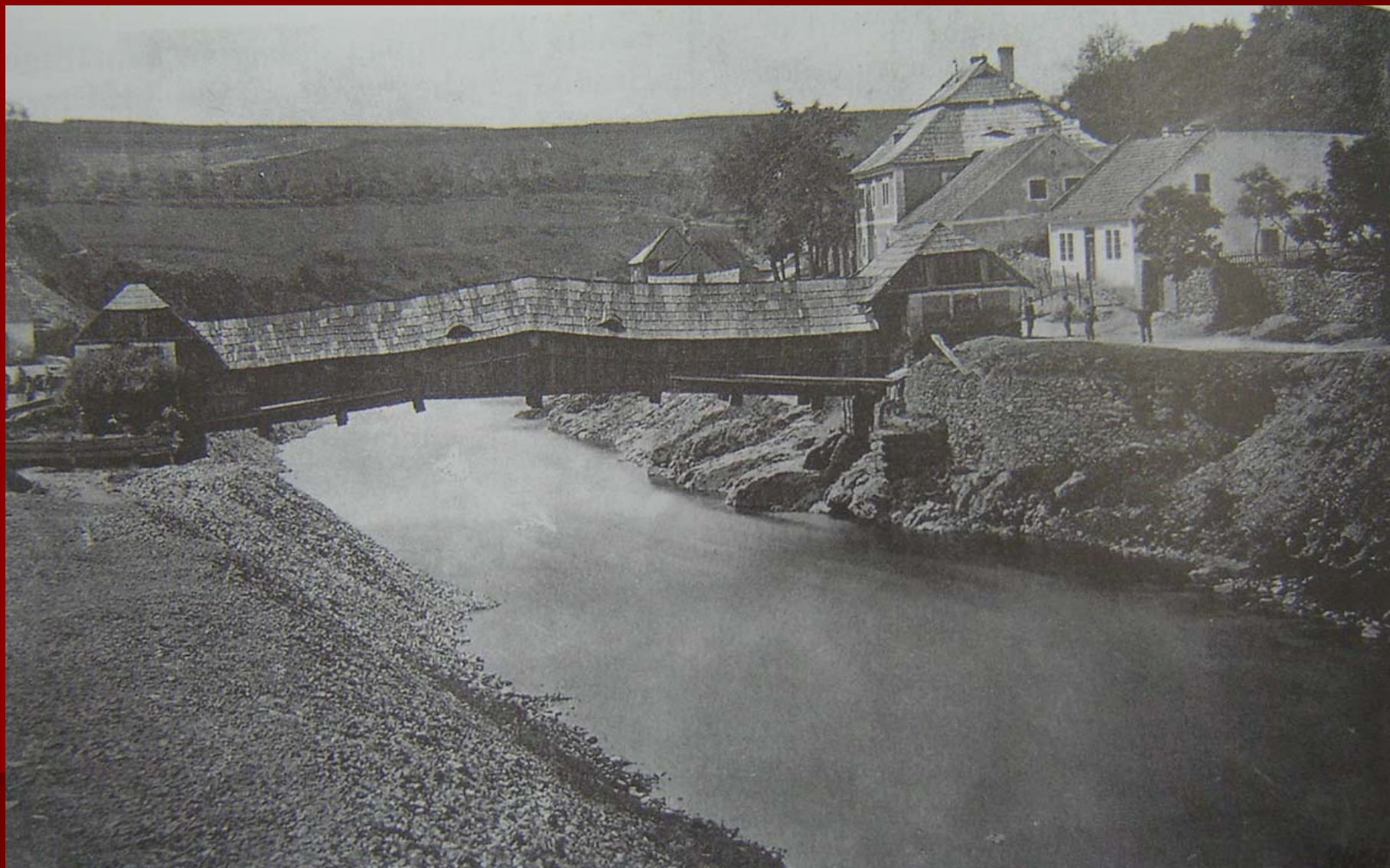
Pohled na jámu LEO v roce 1927 i s úpravnou

Pohled na město Stříbro přes jámu Brokárna

Pohled na původní podobu Červené lávky postavené v roce 1806

Pohled na jámu LEO v roce 1928

Pohled na Severní jámu v roce 1926

Pohled na těžní
věž jámy Brokárna
v roce 1963

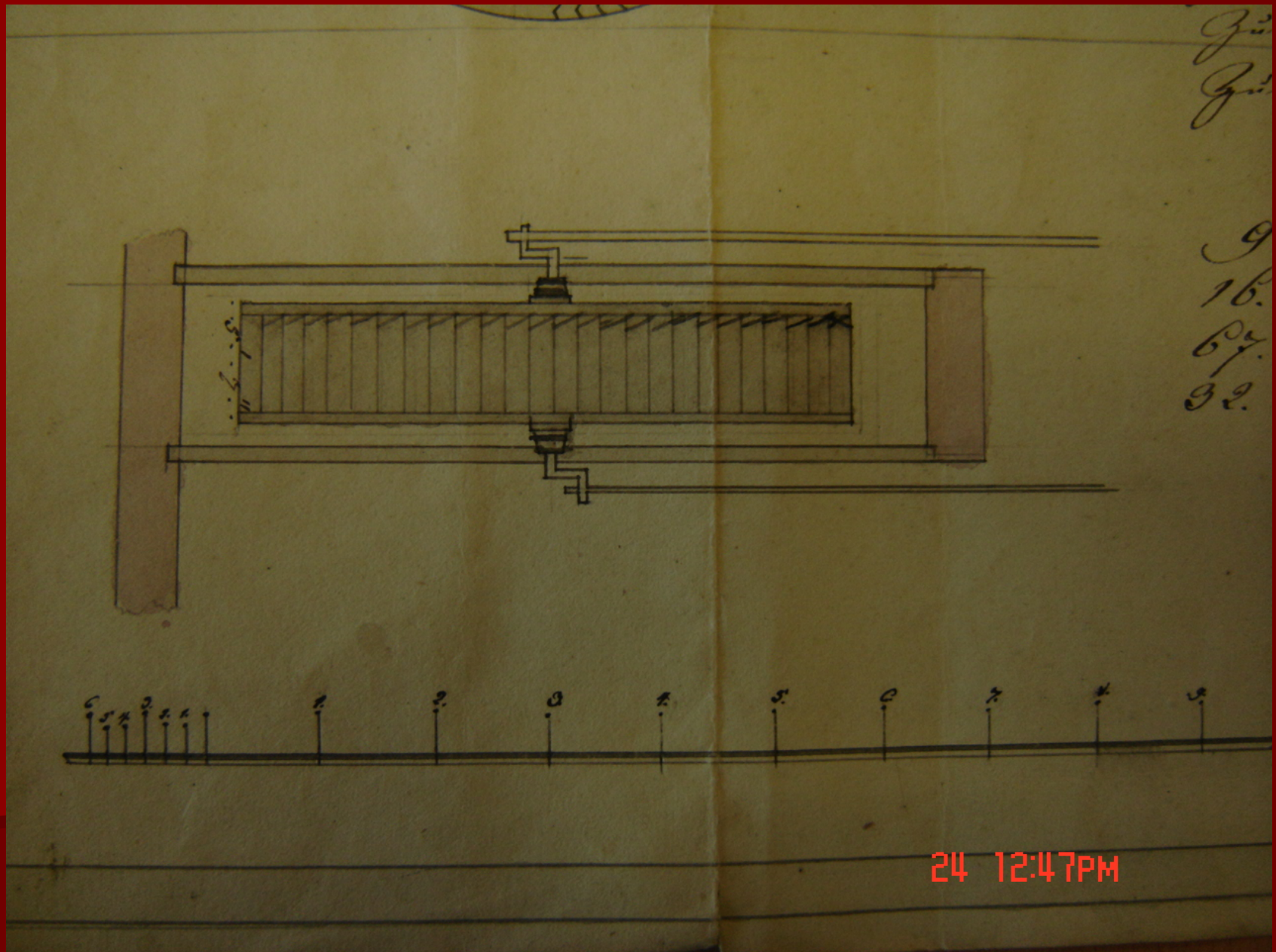
Stržení těžní věže na jámě Josef v Milíkově

Hornická kniha - 1870

Plán vodního kola - 1820

24 12:47PM

1827

[illegible]

Hornické vysvědčení z roku 1926

ODBORNÁ ŠKOLA POKRAČOVACÍ PRO HORNÍKY

v *Nyřanech*

Čís. kal. *34*

Školní rok 1925/26.

PROSTO KOLKU
podle výnosu minist. financí ze dne
3. dubna 1901, č. 8738.

Vysvědčení na odchodnou.

Stanislav Pálek

narozen dne *25. července 1904* v *Holčově*
v (na) *Čechách*, zaměstnáním *horník*
na závodě *Chrástku*
v *Nyřanech*, navštěvoval dvouřídni hornickou školu
pokračovací od *1. října* 1924 do *30. dubna* 1926

a byl takto posouzen:

Chování: *chvalitebně*

Návštěva: *silná*

Předmět:	Prospěch:	Podpis učitele:
Čeština a písemnosti	<i>chvalitebně</i>	<i>Pálek</i>
Počty	<i>chvalitebně</i>	<i>Pálek</i>
Měřičtví a rýsování	<i>výborně</i>	<i>Dr. Karánek</i>
Nerostpis a geologie	<i>výborně</i>	<i>Ing. Hubert Janek</i>
Hornictví a nauka o ložiskách	<i>chvalitebně</i>	<i>Ing. Hubert Janek</i>
Horní strojnictví	<i>výborně</i>	<i>Dr. Karánek</i>
Občanská nauka	<i>chvalitebně</i>	<i>Ing. Hubert Janek</i>
Zdravotnictví	<i>výborně</i>	<i>Dr. Karánek</i>
Přírodopysl	<i>výborně</i>	<i>Dr. Karánek</i>

Počet zameškaných *hodin* *86*
pádně

v *Nyřanech* dne *30. dubna* 1926.

Jan Pálek
předseda škol. výboru.

Ladislav Šebesta
správce školy.

Potvrzení o hornickém zaměstnání - 1827

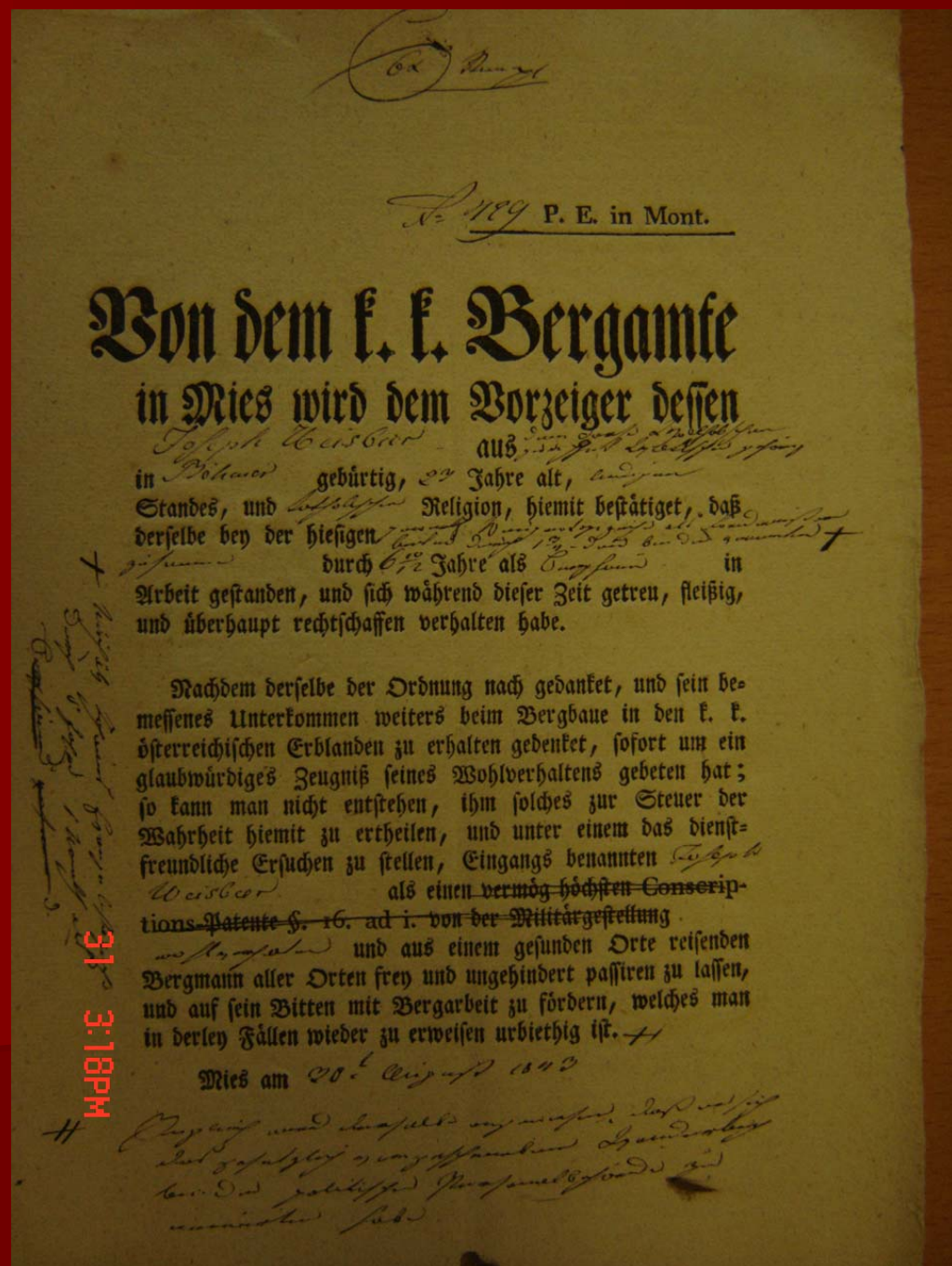
124
Vorweiser dessen Caspar Soukup Indigenus Standes
Rathschliff Religion iq. Jahr alt, welcher bey der hiesigen K. K. und K. ge-
 werkschaftlichen Bergwerks Haupthandlung Oberbieberstollen durch = Jahr 9. Wochen lang, und zwar
 lektthin als Indigenus in der Arbeit war, hat sich während seines Hierseyns
 getreu, gehorsam, fleißig, und ohne Klage verhalten, und ist, nachdem er vor der K. K. Berg-CON-
 SULTATION der Ordnung nach gedanket hat, des Willens, sein Glück bey andern Bergwerken zu
 suchen. Man ersucht demnach auf das verbindlichste ihn Caspar Soukup auf sein Bitten auch
 anderwärts bey den Bergwerken mit Arbeit zu fördern. Windschacht nächst der Königl. niederbun-
 garischen freyen Bergstadt Echemnitz den 24. Tag des Monats Julij im Jahre 1827
 Pr. K. K. und K. gewerkschaftlichen Haupt-
 handlung daselbst.
 J. Abt. *Abt. ...*
...
...

[illegible]

31 Pilot and 23rd Farmer 875. Philipp Lumb

31 2:37 PM

Tovaryšský pas - 1821

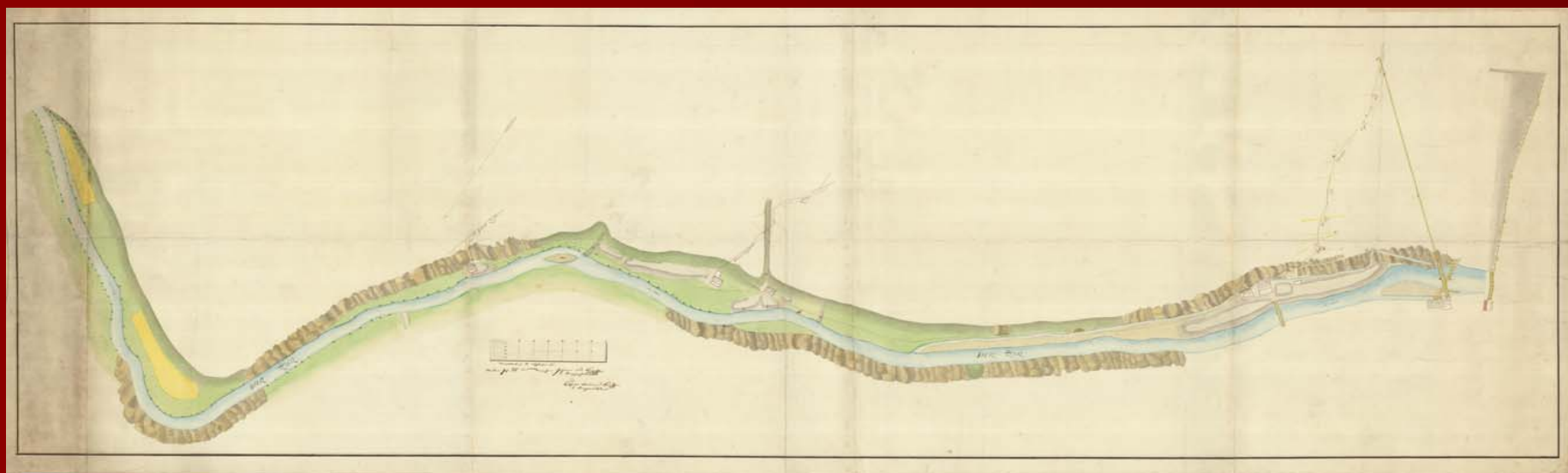

Historická mapa důlních děl z roku 1854

4 4:15PM

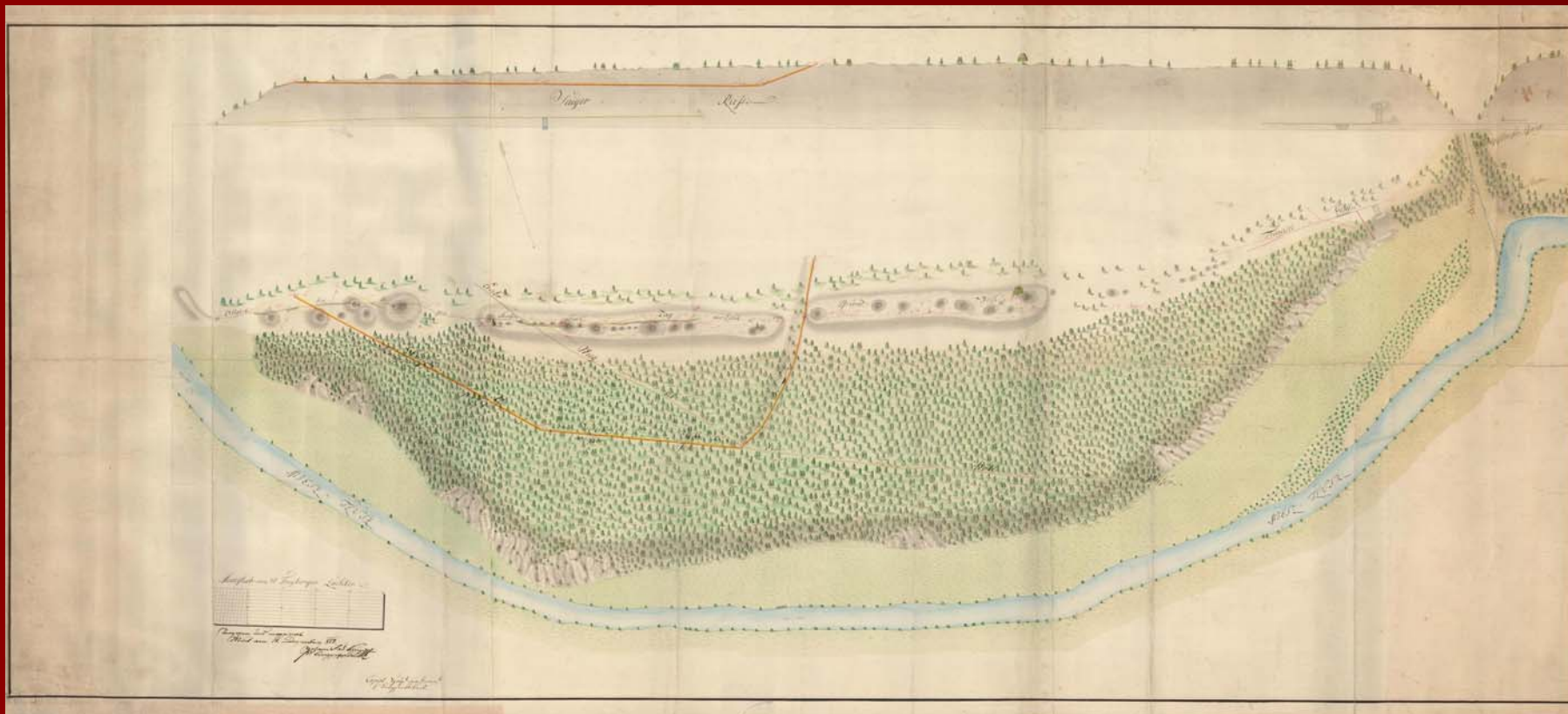
Důlní mapa - 1801

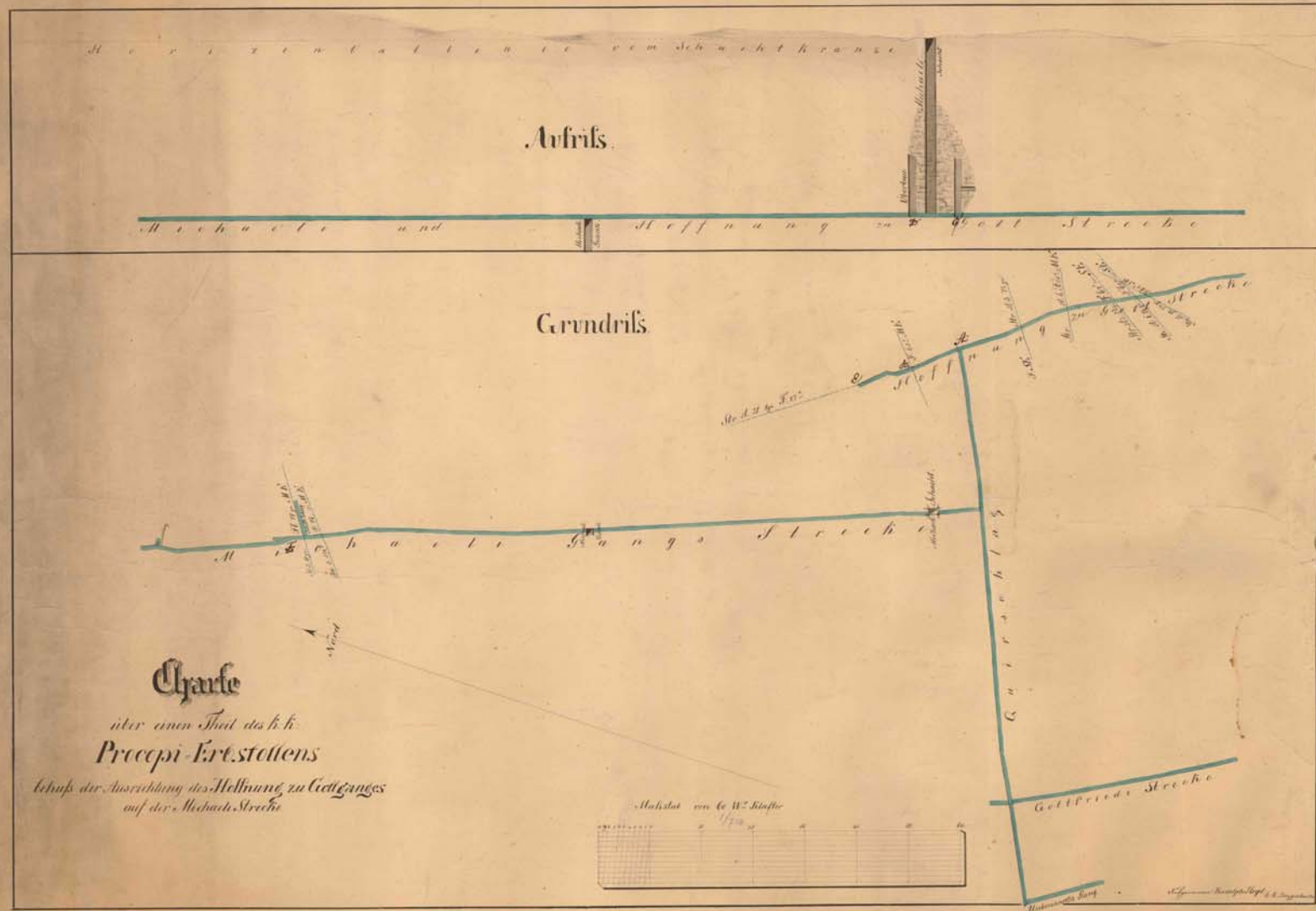
Štola Prokop - 1824

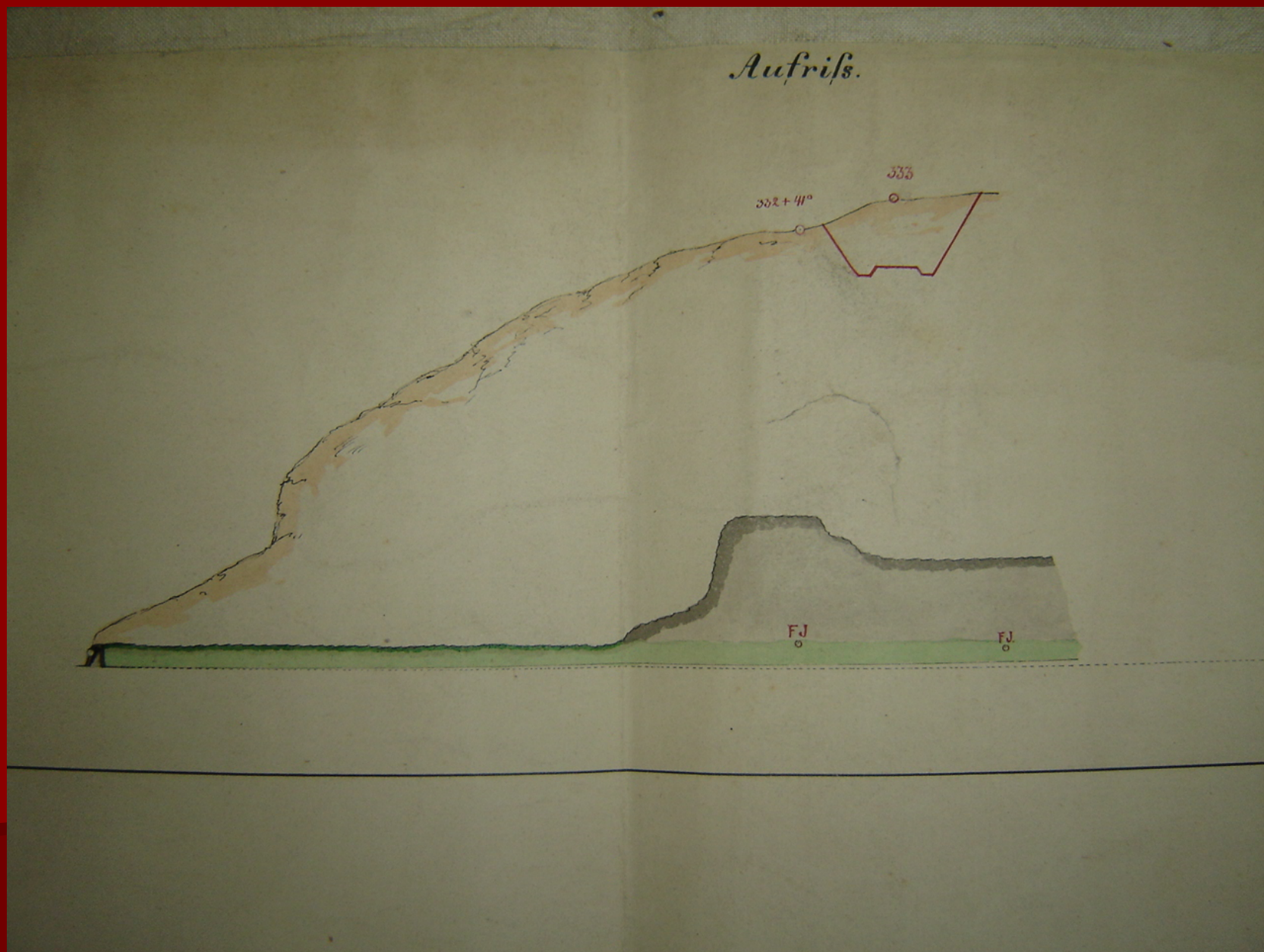
Důlní mapa Prokopská štola a Dlouhý tah, prosinec 1801

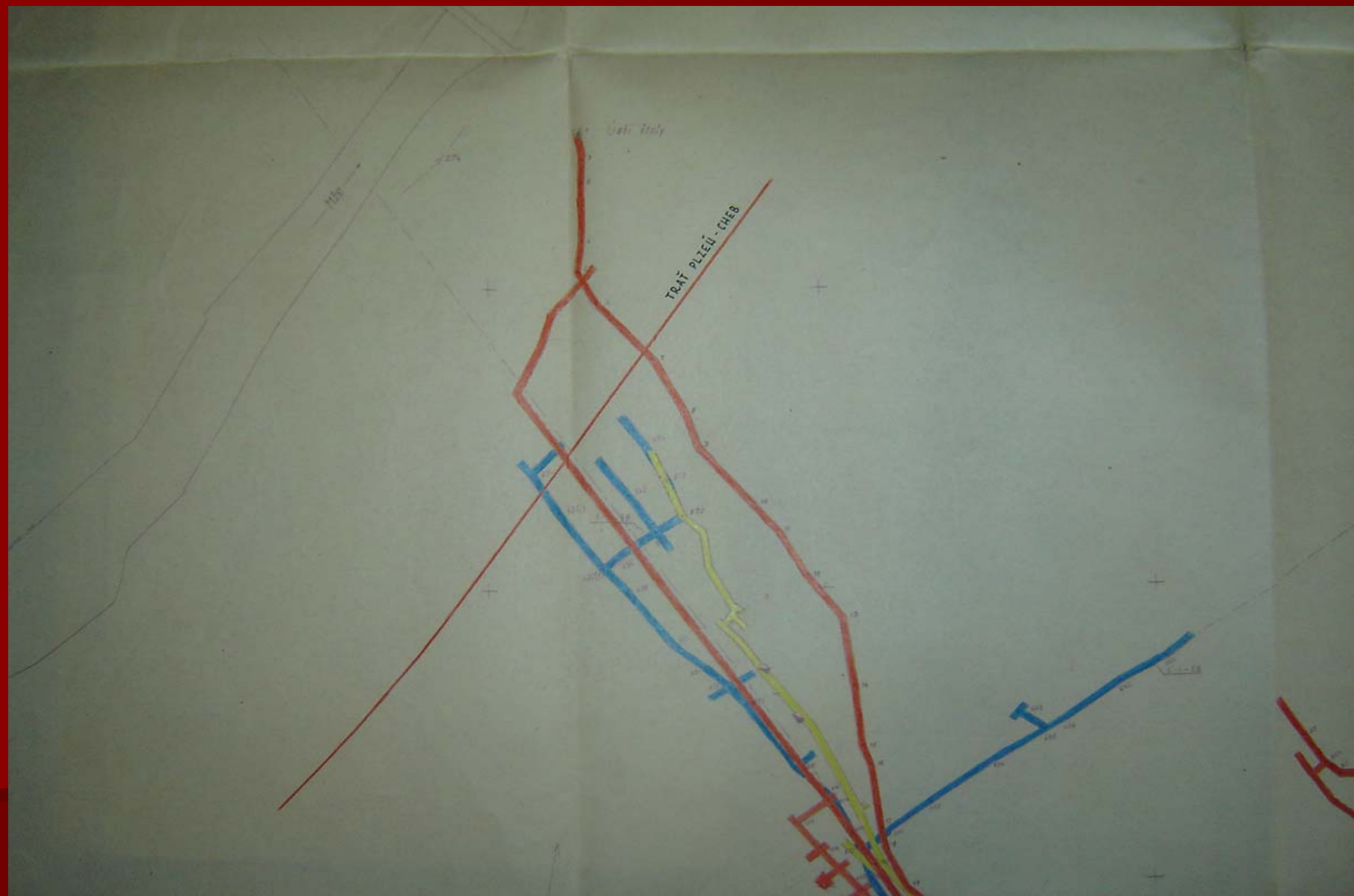
Prokopská štola

Prokopská štola

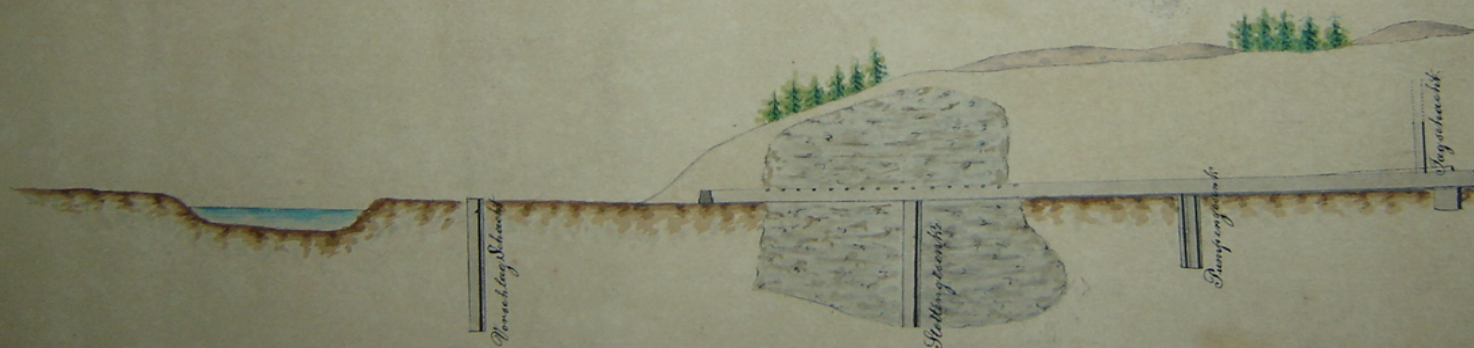

Prokopská štola - 1960

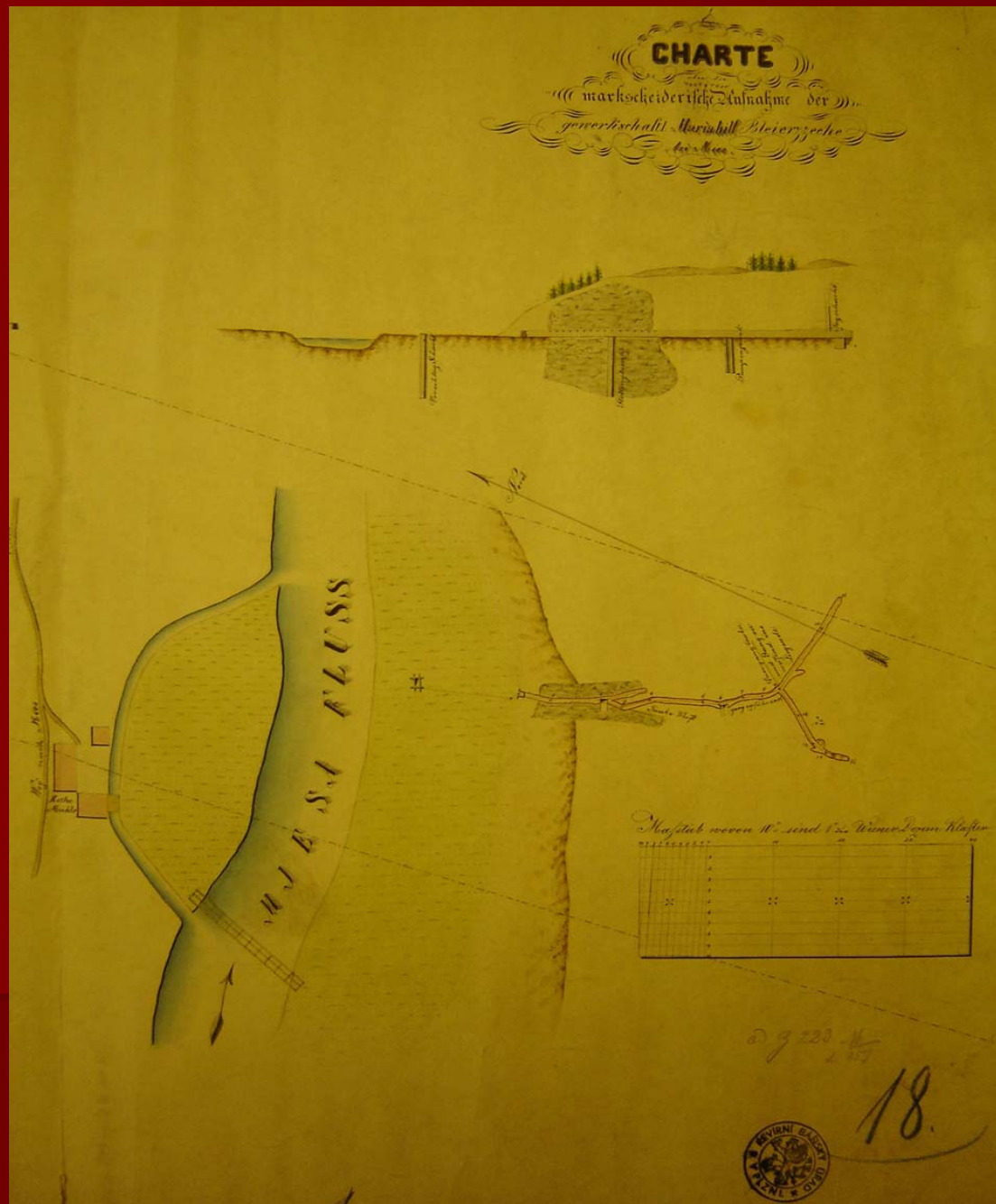

Štola Mariahilfe

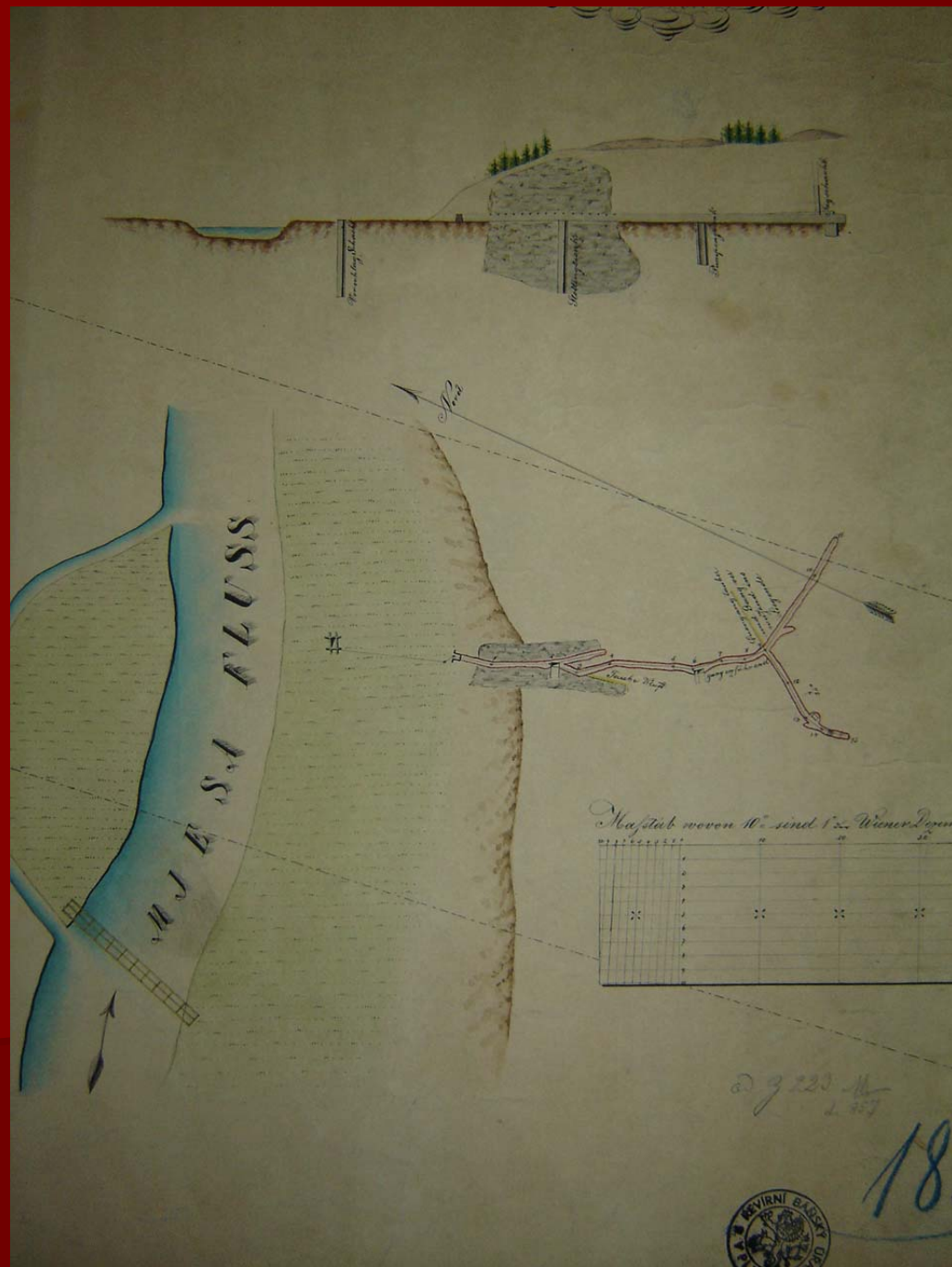
CHARTE
über die
markscheiderische Aufnahme der
gewerkschaftl. Mariahilf Bleierzzeche
bei Mies.

Štola Mariahilfe I

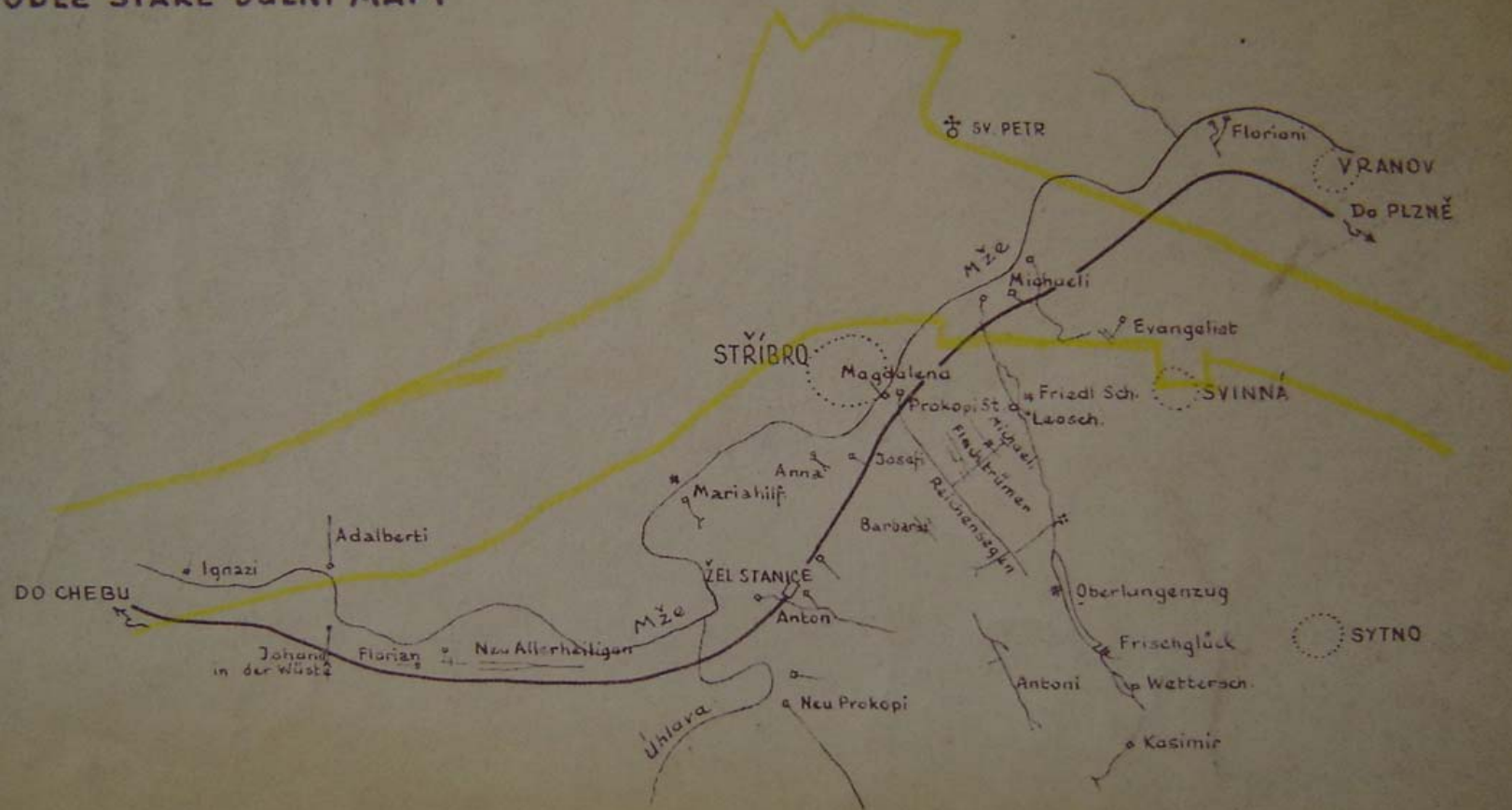

Štola Michael

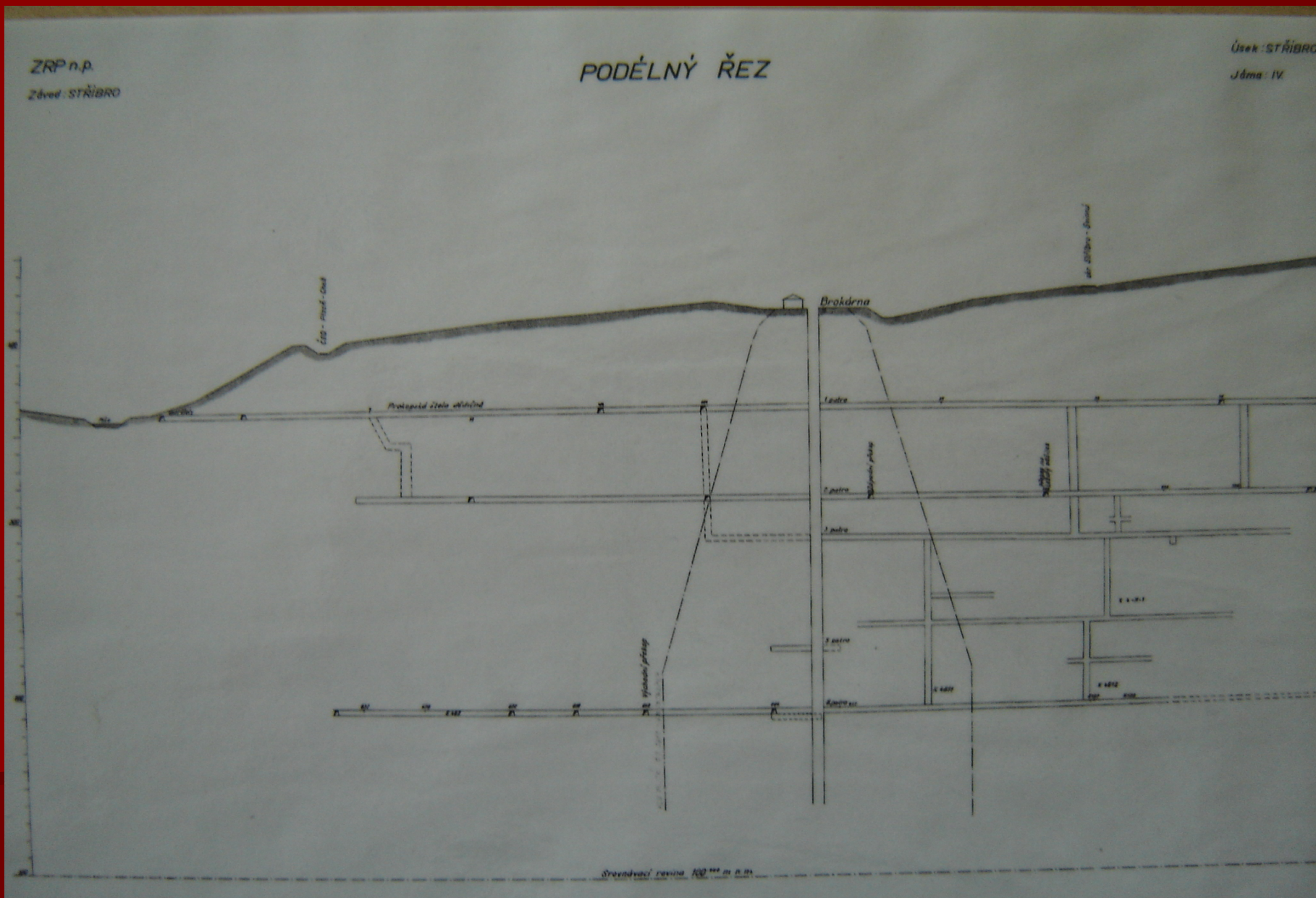

STŘÍBRSKÝ RUDNÍ REVÍR

PODLE STARÉ DŮLNÍ MAPY

Řez jámou Brokárna

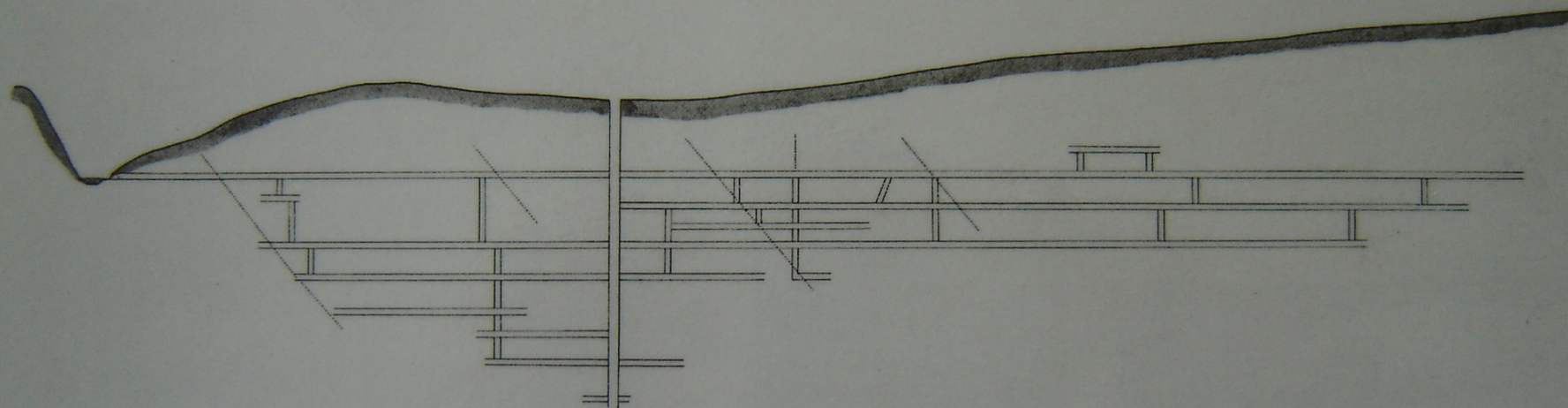

ZRP, n.p.

PODÉLNÝ ŘEZ BROKÁRNOU

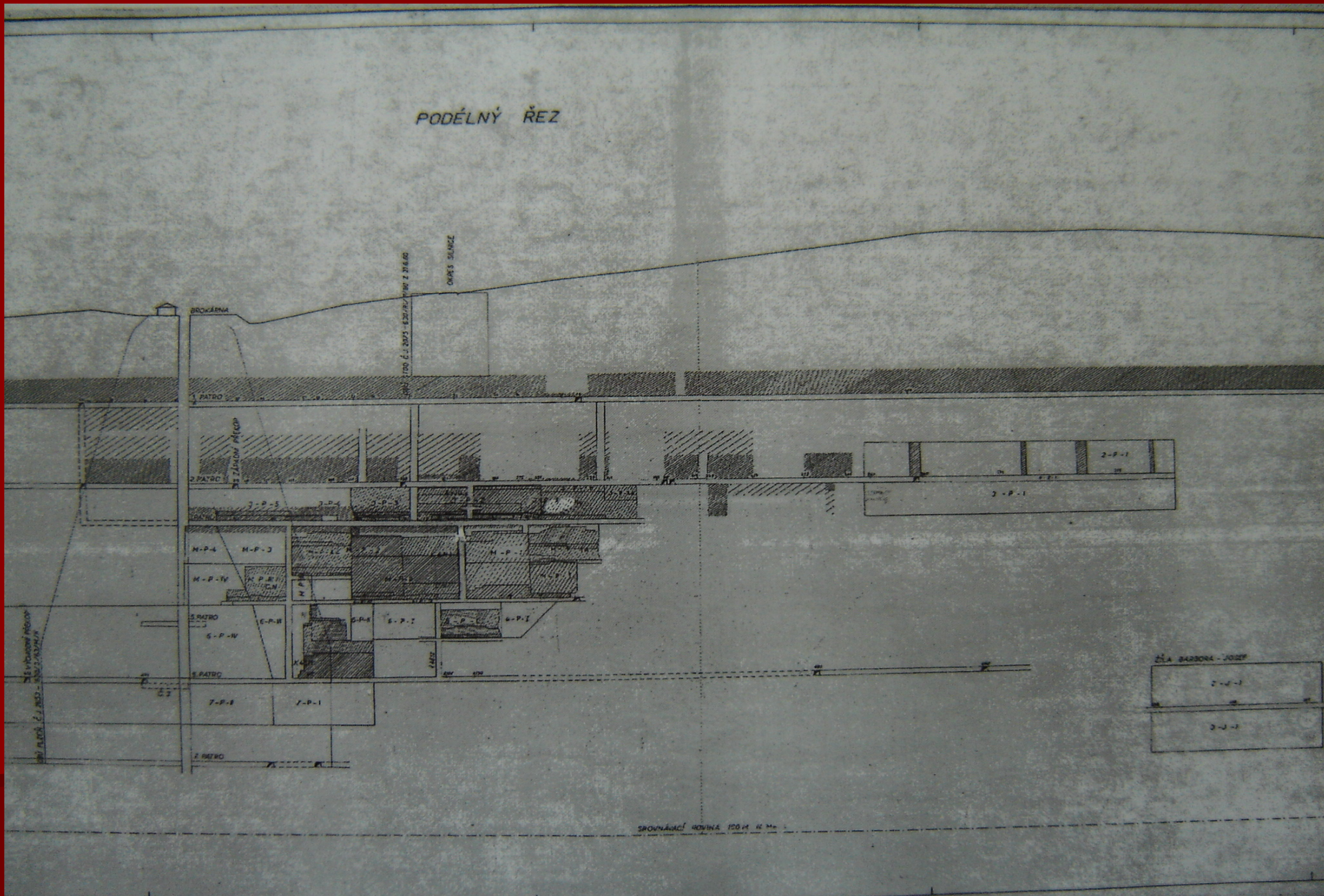
Závod : STŘÍBRO

Úsek : STŘÍBRO - okolí

M - 1 : 2000

Řez jámou Brokárna - vydobyté prostory

Činnost a plánování
Hornicko-historického
spolku ve Stříbře,
při budování hornického skanzenu a
rekonstrukci štoly Prokop

Hornicko-historický spolek Stříbro již při svém vzniku, tzn. v roce 2002, naplánoval pro svou činnost několik priorit. Hlavním cílem spolku je sdružování bývalých horníků a příznivců historie hornictví. V současné době čítá členská základna spolku šedesátku mužů a žen nejen ze Stříbra a blízkého okolí, ale také například z Tachova, Černošína, Plzně či dokonce z Brna. Věříme, že se naše členská základna bude i nadále rozšiřovat, a svou činností oslovíme též mladé příznivce, kteří se aktivně zapojí do obnovy historického dědictví našeho města.

Další naší prioritou je snaha o důstojnou reprezentaci spolku a města Stříbra na různých kulturních a pietních akcích spojených s hornictvím. Tato myšlenka se již podařila realizovat. V současné době je uniformováno již dvacet dva členů, další členové mají pro letní sezónu trika s logem spolku. Účast našich uniformovaných členů, spolu s doplňky zapůjčenými Městským muzeem (hornické vlajky a znak města Stříbra) jsou chloubou nejen našeho spolku, ale především chloubou bývalého královského horního města Stříbra.

Hlavním a v současné době prvořadým zájmem Hornicko-historického spolku je však vybudování Hornického skanzenu a zprovoznění Královské dědičné štoly. Členové spolku jsou přesvědčeni, že tento záměr přispěje k rozvinutí cestovního ruchu v našem městě. Velmi výhodně by se dala využít slavné historie, když se nám zde sama nabízí a dle našeho pohledu, není tento záměr až tak finančně náročný. Mnohá města s hornickou minulostí pracně a nákladně obnovují a zpřístupňují různá důlní díla. První zmínka o založení města Stříbra byla na základě počátku hornické činnosti v této oblasti, a město Stříbro je tak místem o kterém je dle starých záznamů jisté, že vzniklo díky tvrdé hornické práci našich předků..

Zpřístupnění Královské dědičné štoly Prokop, vybudování Hornického skanzenu a rozšíření Hornické naučné stezky ve směru na osadu Vranov a doplnění o informační tabule, které se týkají lehkého vojenského opevnění v okolí města Stříbra dle našeho názoru pozitivně ovlivní turistický ruch a zvýší kredit města Stříbra. Vždyť jen plánovanou realizací zpřístupnění Prokopské štoly (popřípadě instalací dřevěného kola v náhonové komoře) by mohlo město Stříbro získat historickou památku, která má možnost být zapsána do kategorie Evropských technických památek

Hornicko-historický spolek Stříbro již vypracoval plán jednotlivých etap tohoto, pro spolek a možná i pro město, velkolepého záměru. Svou dosavadní činností se spolek snaží postupně realizovat jednotlivé body plánu. Udrží Hornickou naučnou stezku , obnovil portál a okolí štoly Michael ,upravil přilehlé prostory před portálem štoly Unterlangenzug (tzv. Dlouhá žíla), kde vybudoval malou turistickou lokalitu s informační tabulí o zmíněné štolě.

Záměr spolku je velice rozsáhlý a pokud jej budeme posuzovat v celku, pak je nutno počítat s nemalými finančními náklady. To, že plánovaný záměr budeme realizovat několik let je též zřejmé. Ale tyto dva body jsou snad jediné, které se dají zařadit mezi negativní. Naopak, pozitivních bodů je v našem plánu daleko více. Členové spolku jsou , což již dokázali, schopni vlastními silami vytvořit mnoho z tohoto plánu, bez nároku na finanční ohodnocení. Je však nutné podotknout, že současný pracovní zápal je třeba využít a zbytečné odkládání tohoto projektu by mohlo vést k tomu, že nadšení pro dobrou věc z ochotných lidí vyprchá.

Celý náš záměr se týká prostoru v malebném údolí řeky Mže navazující na rekreační oblast Butov a Vranov. V období největšího turistického ruchu – červenec a srpen - je jisté, že zmiňovaná úprava naučně turistické trasy bude mít vliv na větší informovanost návštěvníků o místní hornické historii a mimo toto období bude jistě cenným přínosem pro školní i širokou veřejnost ve Stříbře.

Na závěr je nutno podotknout i to , že město Stříbro bude realizací tohoto záměru prvním městem tachovského okresu a v celém Plzeňském kraji s tímto typem hornické historické památky.

1. Etapa

Rok 2004

Jednání s vlastníkem pozemku - Město Stříbro – o bezplatném dlouhodobém pronájmu pozemku za účelem vybudování Hornického skanzenu. Jednání se stavebním odborem MÚ Stříbro – posudek na náš návrh – oplocení pozemku. Jednání s MÚ Stříbro – zřízení el. přípojky na pozemek a umístění el. rozvodu z důvodu budoucího připojení stabilního osvětlení v prohlídkových prostorách Prokopské štoly

Terénní úpravy a oplocení pozemku. Přesun důlní techniky z prostoru Městského muzea a instalace na pozemek. Vystrojení průzkumné štoly na pozemku (*včetně nasvícení prostor – velice atraktivní*) Jednání Hornického spolku s Městem Stříbrem, firmou DIAMO s.p. a Báňským úřadem – převzetí Prokopské štoly do správcovství (*návrh – DIAMO s.p. – správce,*

Hornicko-historický spolek – nájemce - prohlídková trasa – cca. 700 m

27 10:15AM

19 5:21PM

23 2:47PM

23 2:53PM

29 10:11AM

29 10:29AM

29 10:30AM

12 1:45PM

25 4:11PM

3 10:05AM

9 11:22AM

2. Etapa

Rok 2005

Převzetí Královské dědičné štoly Prokop do nájmu – cca 700 m předpokládaná délka štoly pro možnost prohlídek.

Zprovoznění již zrekonstruované části Prokopské štoly – cca 100 m pro veřejnost. Vnitřní úpravy důlního díla – 200 m dřevěné podlahy , zakrytí úpadnic – rošty, zakrytí nebezpečných prostor – sítě, instalace provozního a bezpečnostního osvětlení + reflektory (*členská základna Hornického spolku je schopna, kromě speciálních technických prací, většinu požadovaných úprav provést vlastními silami – požadavek je směřován jen na nutný materiál – dřevo, el. materiál, zabezpečovací technika apod.*

Jednání s MÚ Stříbro o možnosti výstavby zděného objektu (*provozní budovy*) v prostoru Hornického skanzenu - technické zajištění *pokladna, technické zázemí, el.rozvodna důlního díla, vnitřní bezpečnostní telefonní rozvod, WC, sklad materiálu*

9 1:54PM

9 1:55PM

24 10:15AM

24 10:16AM

30 11:49AM

ŠTOLA
PROKOP

17 2:09PM

20 12:53PM

21 11:14AM

21 11:17AM

28 1:41PM

28 1:44PM

29 9:46AM

4 1:34 PM

4 1:35PM

9 8:06AM

9 8:09AM

9 8:10AM

30 8:13AM

13 10:06AM

17 1:43PM

6 8:06AM

13 10:04AM

27 4:54PM

14 9:38AM

27 5:01PM

4 4:34PM

JÁMA III.
1950-1974
X

JÁMA II.
1950-1960
X

JÁMA I.
1950-1974
X

9 9:38AM

NADACE ČEZ

**Hornicko – historický
spolek Stříbro
a
Nadace ČEZ**

stavba : Prokopská štola Stříbro - elektroinstalace štoly

realizace : 2006 I. etapa
2007 II. etapa

dodavatel : **REM Vizinger Libor**, 340 37 Měčín 47
osvědčení OBÚ v Plzni č.j. 3567/03 z 4.11.2003 a
3146/03 z 4.11.2003 a oprávnění č.j. 3145/03 z 4.11.2003

projektant stavby : ESZ 2000 s.r.o., Slovanská alej 28, 326 00 Plzeň
M. Zlámal, Ing. Matoušková
Ing. Kateřina Kolářová

vedoucí pracovník : Karel Neuberger
povolení OBÚ Plzeň č.j. 4077/415.2/2004

27 5:00PM

28 10:30AM

28 10:32AM

3. Etapa

Rok 2006

Provozování prohlídkové trasy v prostorách Královské dědičné štoly Prokop dl. 240 m

Výstavba provozní budovy Prokopské štoly – technické zajištění celého skanzenu – el. rozvodna důlního díla, pokladna, WC, sklad materiálu nutného pro bezpečné provozování průvodcovské činnosti atd.

Drobné terénní úpravy navazující na již vybudovaný naučně-odpočinkový areál Vyřezání náletů, zpevnění opěrných zdí bývalého bezpečnostního náhonu, oprava kamenného můstku přes bezpečnostní náhon, instalace bezpečnostního zábradlí nad odvodňovacím kanálem Královské prokopské štoly. I. etapa elektroinstalace štoly v délce 240 m

ŠTOLA
PRG.

PAMÁTKOVÁ KOMORA ČR HORNICKÁ SEKCE

UDĚLUJE

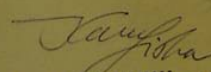

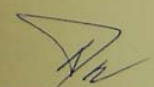
PAMĚTNÍ LIST ČESKÝ PERMON 2006

KATEGORIE NEJVĚTŠÍ POČTU
HISTORICKO HORNICKÝ SPOLEK STŘÍBRŮ

10. SETKÁNÍ HORNICKÝCH MĚST
PŘÍBRAM 2006

PAMÁTKOVÁ KOMORA ČR

PAMÁTKOVÁ KOMORA ČR
HORNICKÁ SEKCE

ČESKÝ PERMON
ČESKÝ NĚMŮCKÝ SPOLEK
PROUDOVÉ KOLONY ČR
*
KATEGORIE NEJMÉNĚ SOČN
HISTORICKO NĚMŮCKÝ SPOLEK SLOVENSKO
* * *
2014/2015 2006

JÁMA III.
1950-1974
✕

JÁMA II.
1950-1960
✕

JÁMA I.
1950-1974
✕

4. Etapa

Rok 2007

Vybudování popřípadě rozšíření naučné stezky, která by pokračovala ve směru od Červené lávky k obci Vranov. Využití zpevněné komunikace pro účely cykloturistiky či pěší turistiky

Umístění informačních tabulí o historii dolování v tomto úseku řeky Mže (*informační tabule o přírodních geologických zajímavostech, historie vodní elektrárny – tzv. U Pičmana, historie těžby černého uhlí u obce Vranov atd.*)

II. etapa elektroinstalace štoly v délce dalších 260 m

Pokračování prací na vyčištění odtokového kanálu z Prokopské štoly od můstku až k jeho vyústění do řeky Mže – cca. 500m. Vybudování těžní věže na budově skanzenu. Vybudování strojovny. Zahájení prací na stavbě povrchové důlní železniční trati. Budování expozic ve štole. Vybudování vyhlídkových teras nad štolou. Zpracování projektu na rekonstrukci odtokového kanálu. Trvalá úprava hornické stezky. V rámci vyhlídkových teras vybudována replika štoly. Založení Bratrstva sv. Barbory. Vybudování vnitřní expozice v provozní budově. Návrh a tisk propagačních materiálů. Návrh a zhotovení suvenýrů.

Založení sdružení Hornických a hutnických spolků ČR. Uspořádání 81. hornického plesu

NA PAMÁTKU
VŠEM, KTERÍ ZDE
PRACOVALI
„ZDAŘ BŮH“
HORNICKO - HISTORICKÝ SPOLEK
STŘEBRO

NA PAMÁTKU
VŠEM, KTERÍ ZDE
PRACOVALI
„ZDAR BŮH“
HANSKY - HISTORICKÝ SPOLK
STŘEDOK

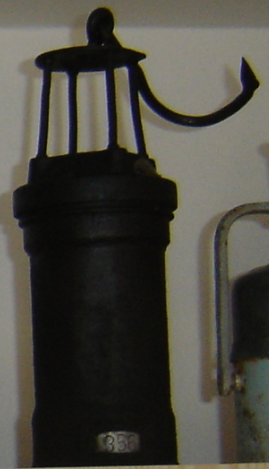

Stříbro, štola Dlouhý tah - 2. patro jámy II. (Frischgluck) - 1998
revírní značka mezi dolů Langeneng a Frischgluck

Stříbro, štola Dlouhý tah - 2. patro jámy II. (Frischgluck) - 1998
revírní značka mezi dolů Langeneng a Frischgluck

Stříbro, štola Dlouhý tah - 2. patro jámy II. (Frischgluck) - 1998
revírní značka mezi dolů Langeneng a Frischgluck

Stříbro, štola Dlouhý tah - 2. patro jámy II. (Frischgluck) - 1998
revírní značka mezi dolů Langeneng a Frischgluck

Stříbro, štola Dlouhý tah - 2. patro jámy II. (Frischgluck) - 1998
revírní značka mezi dolů Langeneng a Frischgluck

Stříbro, štola Dlouhý tah - 2. patro jámy II. (Frischgluck) - 1998
revírní značka mezi dolů Langeneng a Frischgluck

Stříbro, štola Dlouhý tah - 2. patro jámy II. (Frischgluck) - 1998
revírní značka mezi dolů Langeneng a Frischgluck

Stříbro, štola Dlouhý tah - 2. patro jámy II. (Frischgluck) - 1998
revírní značka mezi dolů Langeneng a Frischgluck

Stříbro, štola Dlouhý tah - 2. patro jámy II. (Frischgluck) - 1998
revírní značka mezi dolů Langeneng a Frischgluck

Stříbro, štola Dlouhý tah - 2. patro jámy II. (Frischgluck) - 1998
revírní značka mezi dolů Langeneng a Frischgluck

Stříbro, štola Dlouhý tah - 2. patro jámy II. (Frischgluck) - 1998
revírní značka mezi dolů Langeneng a Frischgluck

Stříbro, štola Dlouhý tah - 2. patro jámy II. (Frischgluck) - 1998
revírní značka mezi dolů Langeneng a Frischgluck

Stříbro, štola Dlouhý tah - 2. patro jámy II. (Frischgluck) - 1998
revírní značka mezi dolů Langeneng a Frischgluck

Stříbro, štola Dlouhý tah - 2. patro jámy II. (Frischgluck) - 1998
revírní značka mezi dolů Langeneng a Frischgluck

Stříbro, štola Dlouhý tah - 2. patro jámy II. (Frischgluck) - 1998
revírní značka mezi dolů Langeneng a Frischgluck

Stříbro, štola Dlouhý tah - 2. patro jámy II. (Frischgluck) - 1998
revírní značka mezi dolů Langeneng a Frischgluck

Stříbro, štola Dlouhý tah - 2. patro jámy II. (Frischgluck) - 1998
revírní značka mezi dolů Langeneng a Frischgluck

Stříbro, štola Dlouhý tah - 2. patro jámy II. (Frischgluck) - 1998
revírní značka mezi dolů Langeneng a Frischgluck

Stříbro, štola Dlouhý tah - 2. patro jámy II. (Frischgluck) - 1998
revírní značka mezi dolů Langeneng a Frischgluck

Stříbro, štola Dlouhý tah - 2. patro jámy II. (Frischgluck) - 1998
revírní značka mezi dolů Langeneng a Frischgluck

Stříbro, štola Dlouhý tah - 2. patro jámy II. (Frischgluck) - 1998
revírní značka mezi dolů Langeneng a Frischgluck

Stříbro, štola Dlouhý tah - 2. patro jámy II. (Frischgluck) - 1998
revírní značka mezi dolů Langeneng a Frischgluck

Stříbro, štola Dlouhý tah - 2. patro jámy II. (Frischgluck) - 1998
revírní značka mezi dolů Langeneng a Frischgluck

Stříbro, štola Dlouhý tah - 2. patro jámy II. (Frischgluck) - 1998
revírní značka mezi dolů Langeneng a Frischgluck

Stříbro, štola Dlouhý tah - 2. patro jámy II. (Frischgluck) - 1998
revírní značka mezi dolů Langeneng a Frischgluck

Stříbro, štola Dlouhý tah - 2. patro jámy II. (Frischgluck) - 1998
revírní značka mezi dolů Langeneng a Frischgluck

Stříbro, štola Dlouhý tah - 2. patro jámy II. (Frischgluck) - 1998
revírní značka mezi dolů Langeneng a Frischgluck

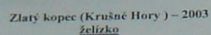
Stříbro, štola Dlouhý tah - 2. patro jámy II. (Frischgluck) - 1998
revírní značka mezi dolů Langeneng a Frischgluck

Stříbro, štola Dlouhý tah - 2. patro jámy II. (Frischgluck) - 1998
revírní značka mezi dolů Langeneng a Frischgluck

Stříbro, štola Dlouhý tah - 2. patro jámy II. (Frischgluck) - 1998
revírní značka mezi dolů Langeneng a Frischgluck

Stříbro, štola Dlouhý tah - 2. patro jámy II. (Frischgluck) - 1998
revírní značka mezi dolů Langeneng a Frischgluck

Stříbro, štola Dlouhý tah - 2. patro jámy II. (Frischgluck) - 1998
revírní značka mezi dolů Langeneng a Frischgluck

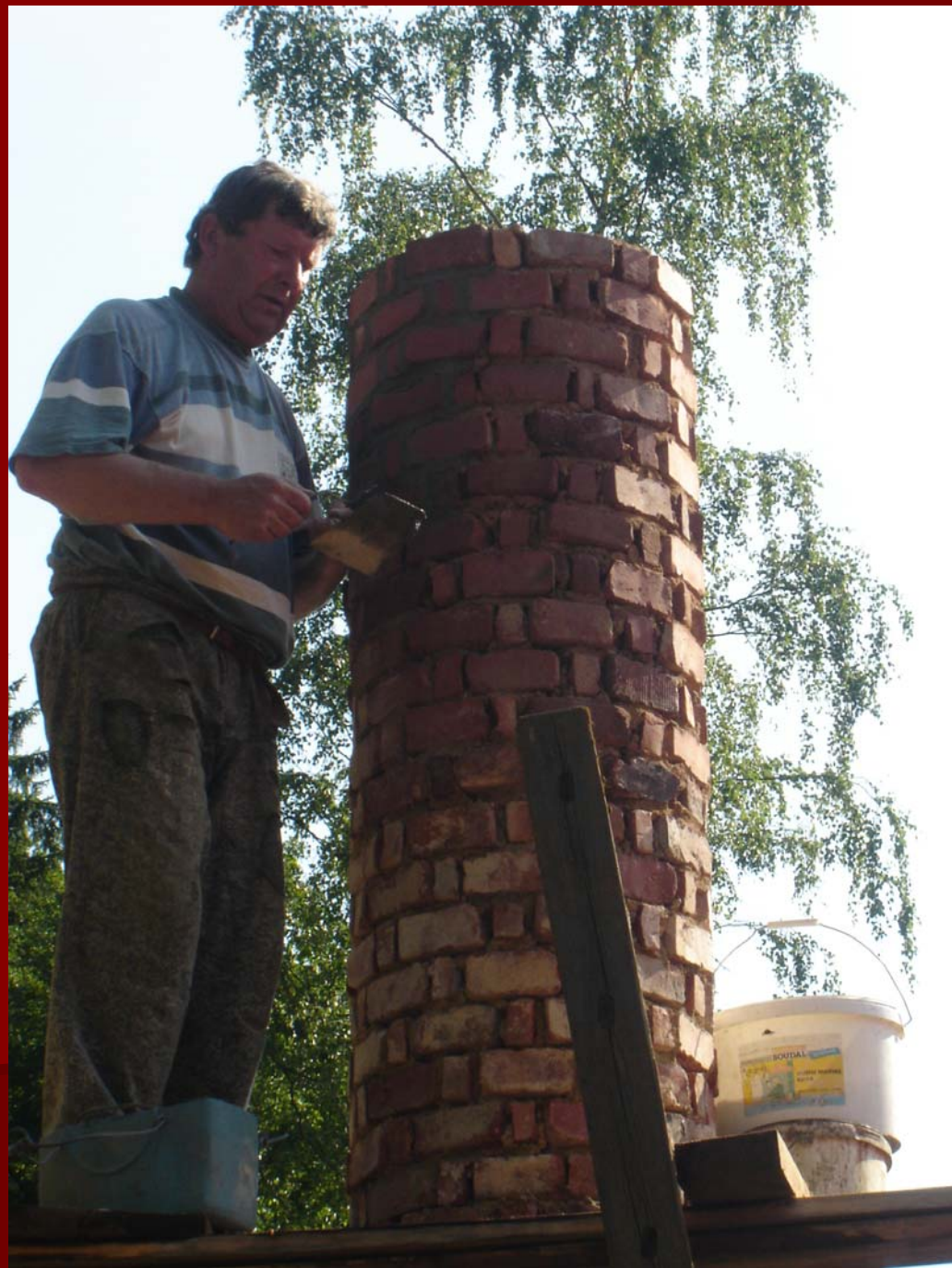

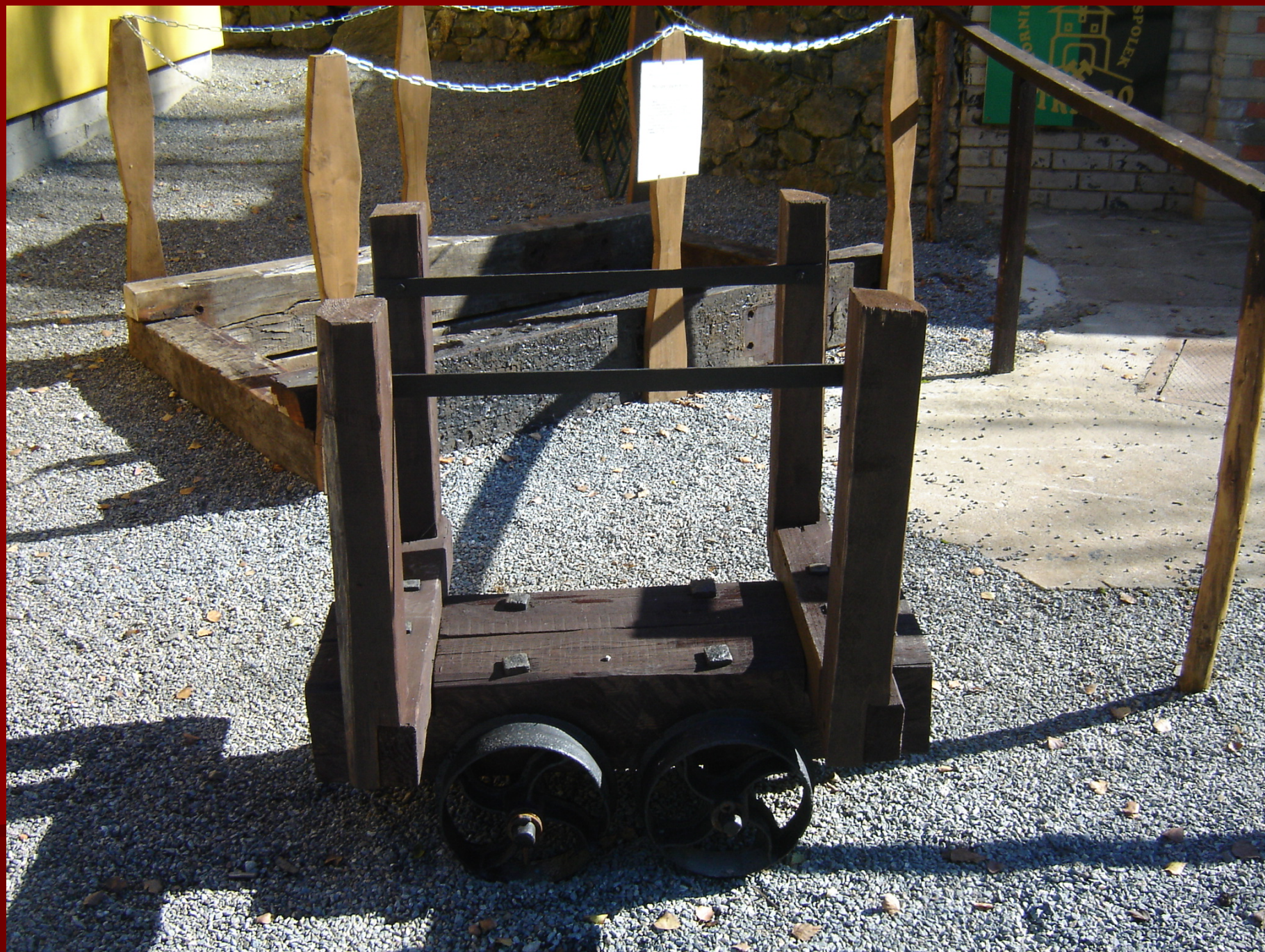

324

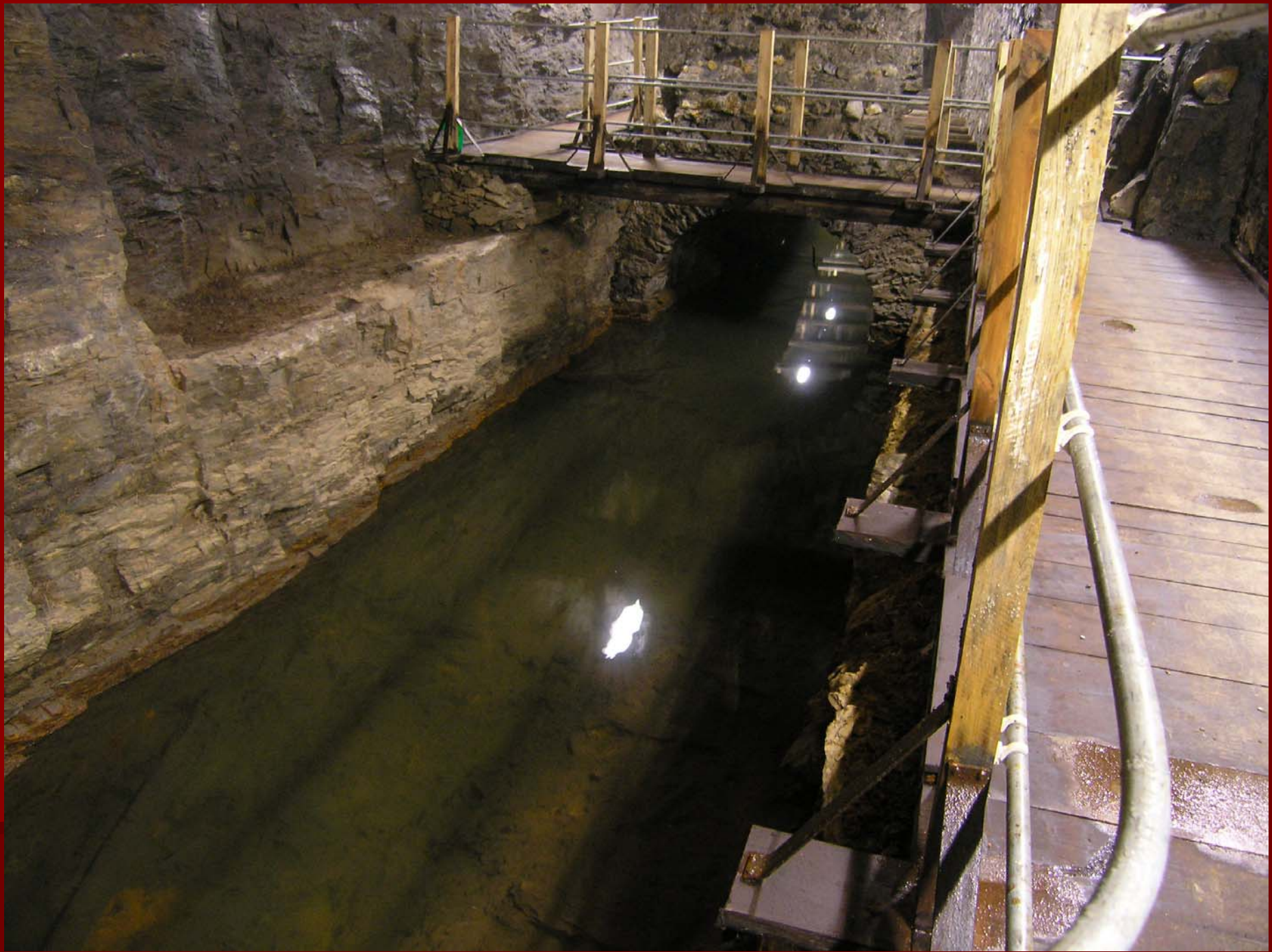

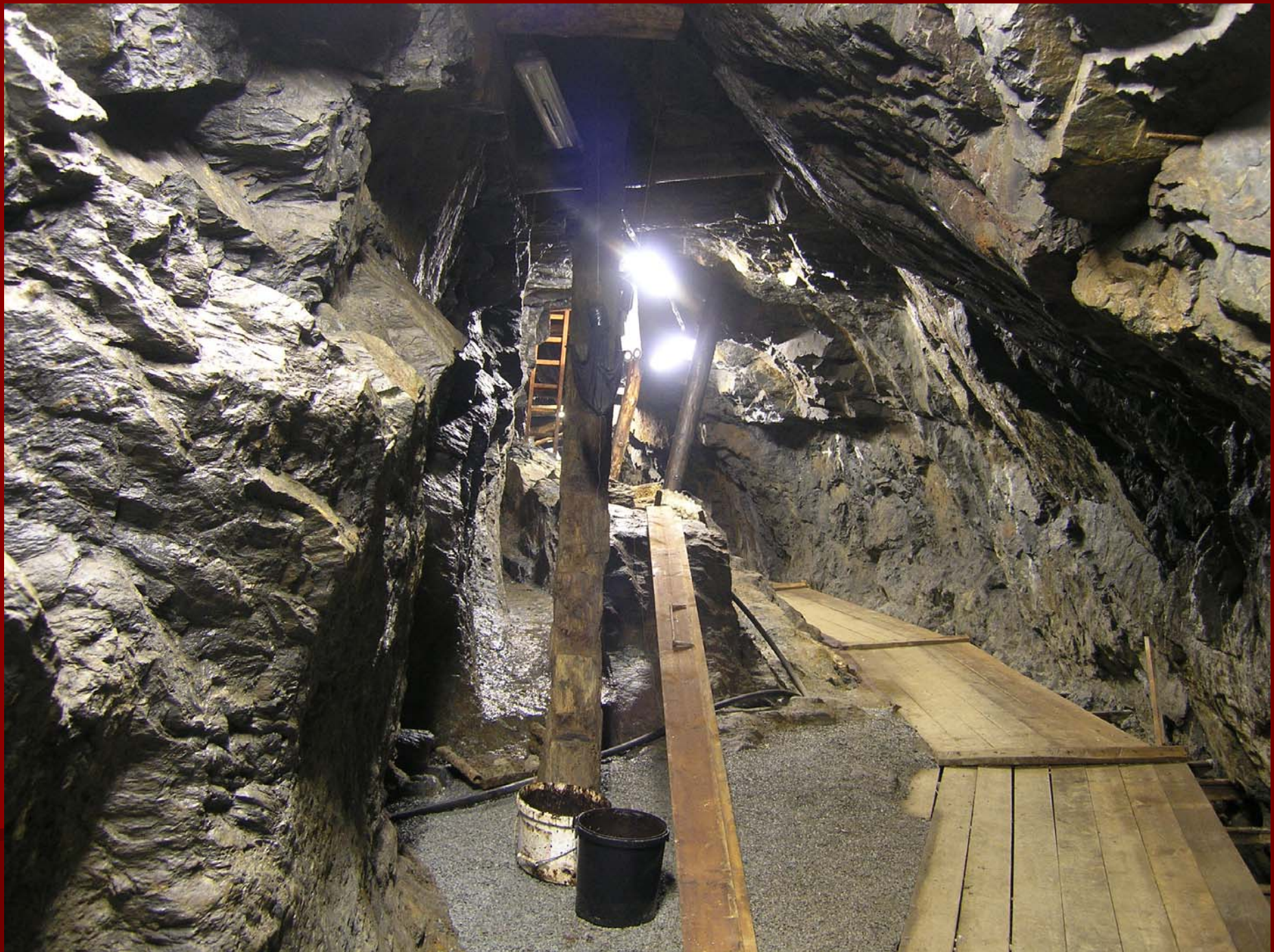

STOLA
PROKOP

**Hornické - historický
spolek Stříbro**

Stará
dolní a střední křehká dolní
dolní Prokopa a dolní křehká dolní
dolní Prokopa a dolní křehká dolní

Rozloha: 11 200 - 17 200

Starostka: Mgr. Radka Stránská

Schůze pravidelně
dne úterý 18.00 - 19.00 hod.
dne úterý 18.00 - 19.00 hod., Karel Prokopa

5. Etapa

Rok 2008

- **vybudování důlní povrchové železniční trati**
- **budování expozic ve štole**
- **rozšíření venkovních expozic o další exponáty**
- **navázání partnerských vztahů s Bavorskými spolky**
- **vydání další publikace „Mýty a báje o stříbrském podzemí „**
- **úprava odtokového kanálu ze štoly Prokop**
- **uspořádání 82. hornického plesu**
- **výroba nového praporu ze 16. Století**